ש"פ עקב ח"י מנ"א

ש"פ עקב כ"ג מנ"א תשי"א : ראשית העבודה צ"ל בקבלת עול דוקא. קטע מהנ"ל: הוראה: **במשך 29 או 30 יום נותן הקב"ה כח לכאו"א להתנתק מהרגילות שלו ולברוח "לערי מקלט" ע"י זה להפטר מגואל הדם.**

ש"פ עקב כ' מנ"א תשי"ג: מעלת מסירות נפש אפילו על הוראת הלכה לרבים, מעלת הרוגי לוד; הביאור בזה דכו"כ אנשים כלליים נפטרו קודם זמנם (מסירות נפש) וההוראה; אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע השיב לאחד ששאלו שתי שאלות רק בנוגע לעבודה - ענין האתכפיא והאתהפכא, מקור אדמו"ר הזקן להנ"ל מדברי הגמרא "רשע זורקן, צדיק קורבן, חסיד שורפן", ענין החסידות לשנות מדותיו הטבעים אתכפיא; בחירת העבודה שאין לו בה חיות, כוונת "דירה בתחתונים" - נתאווה להיות לו דירה ית'" למעלה משאלות וטעמים; צפי' למשיח מצד כוונת דירה בתחתונים. (ס"א). פירוש בדברי הרמב"ם לא נתאוו החכמים לימות המשיח בשביל תענוגים אלא בשביל לימוד התורה במנוחה, הרמב"ם הי' מקובל אך מפני זמנו לא יכל לגלות. (ס"ז). ההפרש בין תורת האבות ומשה רבינו לתורתו של משיח. (ס"ח). ההתעסקות בחסידות גם בעניני אהבה ויראה הגם שעדיין לא מחזיק בזה, ביאור אדמו"ר הזקן בזה עה"פ הפסוק "והסירותי לב האבן" ופירושו הסחת הדעת מהמיצרים פרטיים ומשיח בא בהיסח הדעת. (ס"ט). יציאה מהגבלות. (סי"א). התוועדות של יהודים ההולכים בשיטת הבעש"ט מוציאה מההגבלות. (סי"ב). חיים עשה הקב"ה, וצריך לקבל. (סי"ג). יום שכולם שמחים - ירידת הגשמים ועד"ז יארצייט שחל בשבת. (סי"ד). הסמ"ג מנה בספרו במנין הלאוין "השמר לך פן תשכח גו' ורם לבבך" - "עיקר הגדול"; אף שהרמב"ם לא מנאו כי כן נתגלה לו מן השמים; ביאור ע"פ מעשה עם למדן א' בימי הצמח צדק. (סט"ו). ביאור בלשון הפסוק "ורם לבבך ושכחת" ע"פ סיפור הבעש"ט שהיו ששאלו להרמב"ם ע"ד מקור ענין תחיית המתים וענה להם שמאכלי סתם מטמטם המוח; מזה מוסן חסרון השכחה והקשר לגאוה. (סט"ז). חומר ענין הגאוה, אי הכללתו (להרמב"ם) במנין הלאוין מפני גודל חומרתו. (סי"ח). "הדרן" על מסכת ראש השנה - ביאור בפלוגתת רבי עקיבא ורבי נחמי' "מה ראו חכמים לחלק בין הפרקים הללו" (דשירו של יום, של כל הימים ע"ש העבר, ושל שבת ע"ש העתיד). (סי"ט). טעם איפור הכנסת והוצאה בשבת - ב' פירושים בלשון "שבת", התחלת הזמן דלעתיד לבא ע"ש לאחר חצות. (סכ"א). מעלת העקב; אין העבודה נקראת אלא ע"ש גומרא. (סכ"ג). ע"י לימוד החסידות "לא ירעו ולא ישחיתו". (סכ"ד). **בטחון בשליחות מביא פרנסה בריוח**. (סכ"ה). ב' פירושים בלשון "הסתלקות" וכפי שרוצים כך רואים. (סכ"ו). הוצאות הישיבה צ"ל באופן ד"לוו עלי ואני פורע". (סכ"ז). מי שהתקשרותו ע"י גשמיות צ"ל ההשפעה באופן זה. (סכ"ט). מצד קבלת עול אין חילוק בין עבירות קלות וחמורות. (ס"ל). הטעמים לקריאת "תלמידי חכמים" ולא חכמים לבד. (סל"א). פירוש "ברוך הוא שהקב"ה חישב את הקץ לעשות" - שוויתר על תענוג ועבודת הבירורים שבזמן הגלות להוציא יהודים מהגלות. (סל"ג) / מעלת המס"נ כפי שמצינו אצל הבית יוסף שהצטער וכו' ולכן כמה אנשים כללים הסתלקו קודם זמנם והוראה בעבודה מענה למי שטוען שאין לתבוע ממנו אתכפיא כי יפעל יותר ע"י התפשטות - כי אז עלול לרדת מטה מטה וטעות לישוב שזה לטובת הכלל ואדרבה מכיון שאינה לרצונו זה ראייה שזה נדרש ממנו שקשה בשבילו / ביאור היסח הדעת בביאת המשיח ומענה לשאלה איך אפשר לתבוע מיהודי הנמצא במיצר לא לחשוב ע"ע וההוראה שעלינו לעשות כל מה שבידינו / ביאור אני מאמין בביאת המשיח / שלילת ההנהגה שבעת הריקוד מחשבים באיזו מדה צ"ל ההתלהבות / למה זאגן לחיים ולא מאכן לחיים / למה רמב"ם לא מנה השמר לך פן תשכח במנין הלאוין ע"פ פנימיות התורה / ביאור דעת ר"ע שמזמור שיר ליום השבת ע"ש יום שכולו שבת / המשכת השפעת ע"י הרבי גם עתה תלוי' ביחד המקבל להסתלקות באם מפרשים כפשוטה או באופן דיתיר מבחיוהי / **הנהגת מוסד של הרבי צ"ל באופן דואתהלכה ברחבה לוו עלי ואני פורע לכתוב המחאות ככל הנדרש והרבי יכסה אותן ועד"ז בענייני הפרטים של כאו"א** / חזרה בבתי כנסיות על הנ"ל וכאשר ישנו ענין הקב"ע עקב תשמעון נעשה ושמר וממילא ההנהגה באתהלכה בהרחבה.

ש"פ עקב כ' מנ"א תשי"ז: יארצייט בשבת נמתקים הדינים העלי' גדולה יותר / עקב העבודה בקב"ע היא כלי להמשכת הברית והחסד והשבועה שלמע' ובפרטיות על חינוך הבנים / שלילת השכחה ע"י עבודה בסור מרע ושלילת העזיבה ע"י עשה טוב / ביאור המשנה שלשה תריסין הם / התחלת הכנה לר"ה ארבעים יום. בשעת עליית הנשמה יש דין ומשפט אבל בשבת קודש אין דין ומשפט; יש מעלה ביארצייט שחל להיות בשבת, שאין מתענים בו, משא"כ ביארצייט שחל בחול – מתענים. (ס"א). והי' עקב תשמעון, ענין המסירות נפש; ברא כרעא דאבוה, חינוך הבנים. (ס"ג). עזיבה ושכחה "סור מרע ועשה טוב"; התורה תריס בפני פורענות, ענין "ג' תריסין" ברוחניות. (ס"ה). **הדרן על סדר הלימוד ליארצייט (פכ"ד דכלים ופ"ז דמקוואות).** הרמז בתוכן ב' הפרקים הנלמדים ביארצייט (שמסתבר ששייכים לזה גם בתוכנם, ולא רק בהרמז דר"ת נשמה וכו') - שבפ"ד דכלים נרמזת כללות העבודה בעוה"ז, ובפ"ז דמקואות נרמז העילוי שע"י העבודה (א-ב). באור משנת "ג' תריסין" בעבודה: "תריסין" - תומ"צ המגינים על הנשמה; "תריס הכפוף" - ענייני העולם תופסים מקום ("שוכבין עליו"), וצ"ל הגנה גדולה ("מג' רוחות"), ושייך גם טומרת מדרס; "שמשחקים בו בקונפון" - ענייני העולם אינם תופסים מקום, והמלחמה אינה אלא "משחק", אלא שמ"מ נרגש מציאותו ושייך טומאת מת; "דיצת הערביין" - אינו נרגש כלל מציאותו אלא לעשות נח"ר להקב"ה. (ג-ו). ביאור הענין ע"פ המבואר בדא"ח בענין הקניגיא שעתיד הקב"ה לעשות לצדיקים, שיש בזה ג' אופנים - מלחמה ממש, משחק של מלחמה, ותענוג המלך (ז). ג' ענינים אלו הם בהתאם לג' דרגות באלקות - ממלא כל עלמין ("תריס הכפוף"), סובב כל עלמין ("שמשחקין בו בקונפון") ומהותו ועצמותו ית' ("דיצת הערביין"); ועפ"ז מובן הצורך בג' אופני העבודה, כי הענין דדירה בתחתונים צ"ל גם מצד הגילויים (ח-ט). בהתאם להנ"ל הם ג' ענייני הטהרה שבמשנה האחרונה: "הטביל בו את המטה כו' בטיט העבה", מקוה כו' כובש כו' ויורד וטובל", "מחט כו' על מעלת המערה"; ובהמצב שלאחרי גמר העבודה - "שהמים מקדמין", "שיתפחו המים" ו"עבר עלי' הגל". (י-יא). נוסף להאמור, כלולים במשנה האחרונה כל הענינים (העבודה והטהרה): הפעולה בהתחתון - "הטיל בו את המטה"; עבודת האדם - "מקוה שמימיו

יו"ל ע"י בית חב"ד סען אי מארן, צרפת - info@chabad77.org
לקבלת השביבים מידי שבוע, הצטרף לקבוצת וואטסאפ "איז מען באמת צוזאמען" (עבור אך ורק תורת כ"ק רבינו) למס' 770 60 613 336 +

מרודדין", שחסר בקבלת עול, וע"י המדות ("עצים" ו"קנים", שכובש באבנים - קבלת עול), "יורד וטובל"; העילוי שעי"ז - "מחט" המחברת עליון ותחתון, ועומדת "על מעלת המערה" ע"י העבודה ד"מוליך ומביא", ולכן "טהורה". (יב-יד). ג' ענינים הנ"ל בשייכות לענין המיתה - בגלל חטא ("טמא מדרס"), בעטיו של נחש ("טמא טמא מת"), "לא שלט בהן מלך המות" ("טהורה מכלום"); ועד"ז בטבילה בנהר דינור הנעשית ביום היארצייט (טו).

ש"פ עקב כ' מנ"א תשכ"ג: עקב שייכות המן לשבת וההוראה להמשיך מקדושת השבת לכל ימי השבוע / הוראה מלקוטי לוי"צ ראו כי נתן ה' לכם את השבת ההוראה אין להסתפק בעבודת המדות והמוחין השייכים למדות אלא צ"ל עבודת המוחין עצמם / ב' מאמרים ויענך ויאכילך / למה המן הי' חייב בברכת המזון הרי הי' מאכל רעבון ובברהמ"ז אומרים ושבעת וההוראה שזה שייך לעת"ל וגם עתה לימוד חסידות ע"ד מאכל רעבון ומ"מ כשמתעצם עם מה שלומד נעשה עונג / אודות פטירת ר' דוד שטאקהאמער כל הנקבר בערב שבת פטור מכל הענינים וכו' / **והעמידו תלמידים הרבה כל מי שיש לו שייכות אל הרבי וגם נשים צריך להתעסק בזה ושיעסקו בלימוד התורה באופן של ריבוי** / עקב אבני' ברזל ר"ת בלהה וכו' ואפשר להפכו לקדושה / עקב גם כשנמצאים במדריגת עקב נמשכים הענינים הכי נעלים הברית החסד וכו'.

ש"פ עקב כ"ג מנ"א תשכ"ה: ביאור בפירוש רש"י עה"פ (ז, יב) "והי' עקב תשמעון. (ס"א). ביאור הלשון "מצוות שאדם דש **בעקביו**". (ס"ב). ביאור בלקוטי תורה השבועי. (ס"ג). ביאור בפירוש רש"י עה"פ (יא, כה) "כאשר דבר לכם - והיכן דיבר וכו'. (ס"ד).

ש"פ עקב כ' מנ"א תשכ"ו: הסבר מה שבפרשה הקב"ה מברך את ישראל וישראל מברכים הקב"ה ואיך זה פועל / הקשר לפ' עקב דוקא לאחרי שבת נחמו / מאמר ואכלת ושבעת / קשר הפ' הפשוט וע"פ פנימיות על הפסוקים ואכלת ושבעת וברכת, ברוך תהי' מכל העמים, ולא יהי' בך עקר גו' ועפכ"ז מובן שאומות העולם היו צריכים לדאוג לטובת ישראל כי זה טובתם ג"כ ומה שמצירים הוא מצד ענין הגלות / מאמר ויענך גו' ויאכילך / ביאור רש"י בקרב כל ישראל וד"ה את כל היקום ולהתחיל מהמעלות בלימוד פרש"י הקשר לבעלי המאמר ברש"י ר"י ור' נחמיה והקשר לגאולה עקב וט"ו באב / לאחר המרירות בא השמחה כ' אב מ' יום קודם ר"ה, **ע"ד מ' יום קודם יצירת הוולד ביאור הרלוי"צ שנה שרשה בתחילתה מתעשרת בסופה וההוראה בעבודת כל או"א** /

ש"פ עקב כ' מנ"א תשכ"ז – עשרים שנה: מאמר והי' עקב תשמעון / כ' מנ"א שחל בשבת כן בר"ה מצינו שינויים כשחל בשבת / זמן עצי כהנים והנפק"מ ליארצייט שחל בשבת וענין השמחה ביארצייט כמנהג חסידים / מאמר ועתה ישראל / ביאור ברש"י כל המצוה, אם התחלת גמור וכמה מצוות שלא היו אז לבנ"י, **והוראה שבאם נהנית מהרבי – סע לשליחות!**

ש"פ עקב כ"ג מנ"א תשכ"ח: תוכן דחודש אלול הוא תשובה שמתבטא בכמה אופנים, והכח לזה משבת זו - שבת מברכים החודש. (ס"א). המשך (מכ' מנ"א) הביאור בענין **מצות** תשובה בשיטת הרמב"ם, אדמו"ר הזקן והצמח צדק. (ס"ב). ביאור לשיטת הרמב"ם (שסובר שתשובה היא מצוה) מדוע אינה נמנית בתרי"ג מצוות. (ס"ד). שאלות בפירוש רש"י עה"פ (יא, יט) "לדבר שם". (ס"ה). שאלות בפרקי אבות (פ"ד מ"ט-י) "הוי ממעט בעסק וכו'"; שאלות בפירוש רש"י בענין דמקושש עצים - באיזה שבת הי' המעשה. (ס"ו). הביאור בפירוש רש"י עה"פ "לדבר בם" בענין דהתלמידים קרויים בנים. (ס"ז). הביאור בפירוש רש"י בענין המקושש עצים; הביאור בפרקי אבות. (ס"ח).

ש"פ עקב ח"י מנ"א תשכ"ט: ראה כאן שאחת הסיבות להתוועדות כי מדובר במצוות תפילין, (כבשבועות האחרונות שנה זו), וראה הערה 30... ההוראה מסדר הפרשיות - ואתחנן, עקב, ראה. (ס"א). רש"י מביא דמשה ביקש מתנת חינם, ענינה בעבודה; גילוי בחינת היחידה בכל עשר כוחות הנפש. (ס"ב). בפרשה שני' דקריאת שמע הכתובה בפרשתינו מודגש ענין התפילין - להחדיר קדושה בקלף הגשמי; שאלות בפירוש רש"י עה"פ (יא, יח) "ושמרתם את דברי". (ס"ד). הביאור בפירוש רש"י; "יינה של תורה" שבפירוש רש"י - אדם כשמניח תפילין בתחלה פועלים הם עליו עד שמתעלה ובכוחו להוסיף עילוי בתפילין, עד"ז בשאר המצוות ובתורה. (ס"ה)

ש"פ עקב כ"ג מנ"א תשל"א: שיחה א: חודש אלול - חודש החשבון והתשובה; הקשר לפרשת **עקב** דבזמן **דעקבתא** דמשיחא אפשר לעשות חשבון על כל הענינים שבדורות שלפני זה והחשבון הוא במחשבה דיבור ומעשה - "תשמעון גו' ושמרתם ועשיתם"; הנתינת כל לכל זה - משבת מברכים החודש אלול. **שיחה ב:** שאלה בפשוטו של מקרא - במה שאמר משה בפרשתינו (ט, ג) "כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם" - דלכאורה הרי זה ע"ד מה שאמרו המרגלים? והביאור בזה - דאדרבא עי"ז שבני ישראל ידעו ש"רבים הגוים האלה וגו'", ומ"מ יכבשו את הארץ, הרי אין זה מתבטא הכחות העצומים שישנם לבני ישראל, ובני ישראל ינצחו "כי ה' אלקיך הוא העובר לפניך גו.' **שיחה ג:** בפירוש רש"י (י, ז) [בדפוסים שלנו - אבל צריך לומר שהוא חלק מדיבור המתחיל הקודם (ובני ישראל נסעו - שם ו)]: סמך משה תוכחה זו לשבירת הלוחות, לומר שקשה מיתתן של צדיקים לפני הקב"ה כיום שנשתברו בו הלוחות וכו.' **שיחה ד:** שאלות בלקוטי לוי יצחק בהערות לזהר (פרשתינו רעא, א) "ברך דא רזא דמקורא עילאה מכלא לארקא ולאמשכא ולאנהרה כל בוצינין." המשך (מכ' מנ"א) בה"הדרן" על מסכת חגיגה, והביאור ע"פ מאמר חז"ל בסנהדרין "אלקיכם במאי טביל - טביל בנורא"; שאלות בהנ"ל; ביאור ענין "טהרה ע"י **אש**; שיטת הראב"ד (בהלכות תשובה) באם אפשר לומר בנוגע להקב"ה" **יד** ה'" (וכיו"ב (**כפשוטו**. **שיחה ה:** הביאור בזהר; הביאור בפירוש רש"י; ה"יינה של תורה" בפירוש רש"י. **שיחה ו:** המשך (לסוף שיחה ה) דבמנחה קורין פרשת "ראה אנכי נותן לפניכם היום **חיים** - "הרי לא נאמר כתוב - חיים, והוא ע"פ הנאמר לקמן בפרשת נצבים (ל, טו).

ש"פ עקב כ"ב מנ"א תשל"ז: אחרי התפלה נודע על התוועדות. לעומת ההתוועדות דכ"ף מנחם-אב, הנה בהתוועדות השבת הוכנו רק שלושה ספסלים בכל צד ולימין כ"ק אד"ש הגיע הקהל עד עמוד הראשון של בית-הכנסת (כמו לפני שהרחיבו את בית-הכנסת בפעם הראשונה...), וזאת כיון שבשבת זו התקיים "ירחי כלה" בקעמפ "גן ישראל", על כן חשבו רבים שבודאי לא תתקיים התוועדות. נותר קהל קטן מאוד, כך שבשעת התפילה ניתן היה לשמוע את זמזומי נורות החשמל. למרות שהשליח-ציבור היה ר' [געצל] רובשקין, אשר

יו"ל ע"י בית חב"ד סען אי מארן, צרפת - info@chabad77.org
לקבלת השביבים מידי שבוע, הצטרף לקבוצת וואטסאפ "איז מען באמת צוזאמען" (עבור אך ורק תורת כ"ק רבינו) למס' 770 60 613 336 +

לא ניתן בקול גבוה - נשמע קולו בכל בית-הכנסת. את אמירת המפטיר ע"י כ"ק אדמו"ר שמעו בכל בית-הכנסת. לאחר התפילה, כשנודע על ההתוועדות, החלה התרוצצות. לא הכינו מזונות ונאלצו לקחת ל'מקום סעודה' כוס יין נוסף. עבור אד"ש הביאו מזונות מחדרו ברגע האחרון. ריל"ג - איש ועד המסדר - לא היה וכן ר' דובער יוניק, ואת מקומם מילא ר' בנימין קליין. הוא הגיש לאד"ש את המים לאחר ההתוועדות. (גם ראש החוזרים, ר"י כהן, לא היה ואנשי "ועד הנחת התמימים" עשו מאמץ מיוחד (כשאת מקומו של ר"כ מילא ר' לייבל אלטיין), להוציא-לאור את השיחות מהר יותר כדי לרוות את צמאונם של כל אלו שלא זכו להיות נוכחים בהתוועדות). בשעה 1:30 נכנס להתוועדות. קידש על היין וטעם מהמזונות, אח"כ הוריד פרוסה ועטפה במפית, והורה להרב מרדכי מענטליק שיחלק את השאר. הרב מענטליק נתן לרש"ג והחזיר את המגש עם המזונות, ורמז לו אד"ש שיחלק לכל הקהל. המגש הורד למטה ותכף נחטפו המזונות ע"י הקהל. אמר מאמר כעין שיחה, ד"ה "ועתה ישראל מה ה'". אד"ש כיסה כוסו עם מפית, כיון שזבוב הסתובב סביב הכוס. בהמשך להקושיות בפרקי-אבות, דיבר באריכות על ה"ירחי כלה" שהתקיים בשבת זו ב"גן ישראל". בין השאר, הפליא את המעלה בדבר שעושים "ירחי כלה" בין ילדים קטנים, הבל שאין בו חטא. גם אמר, שאלו שאינם נמצאים כאן בהתוועדות - הרי אצלם "לפום צערא אגרא"; לפי גודל צערם מאי-היותם בהתוועדות כן הוא גודל שכרם וכו'. גם אמר, שבהשגחה-פרטית לא שאלו אתמול אם תהיה התועדות (כי אז היה עונה בחיוב ואפילו אם היה מצווה לנסוע לא היו שומעים בקולו...), אלא אם לנסוע ל"ירחי כלה", ואמר "מ'זאל פארן געזונטערהייט, און ס'זאל זיין בהצלחה רבה". אחרי מנחה התחיל לנגן "ניעט ניעט ניקאַווא".

שיחה א :ענין "ותאמר ציון" - אתערותא דלתתא שאחרי האתערותא דלעילא ד"נחמו נחמו" ומביאה את האתערותא דלעילא ד"אנכי אנכי"; הנחמה צריכה לבוא לא רק מנביאים אלא מעצמות ומהות. (ס"א). המשך הפרשיות "ואתחנן - עקב": אחרי "מתנת חנם" מלמעלה צ"ל העבודה למטה בבחינת "עקב". (ס"ו) ב' בחינות ב"עקב" - תחתון ביותר ועליון ביותר; הקשר לעקבתא דמשיחא וההפטרה. (ס"ז). **שיחה ב :**המשך (מכ' מנ"א) ה"הדרן" על מסכת קנים. (סט"ז). **שיחה ג :**הענין המיוחד שבכ"ב מנחם אב - סיום ימי השכיבה דיחזקאל; גלות ויסורים וכו' שכבר כיפרו על הכל. (סכ"ו). **שיחה ד :**שאלות בפירוש רש"י עה"פ (י, יב) "ועתה ישראל". (ס"ל). שאלות בלקוטי לוי יצחק - בענין "יום ג' שהוכפל בו כי טוב". (סל"ד). שאלות בפרקי אבות (ספ"ה) "הפך בה והפך בה כו'" - קשר הענינים שבמשנה זו. (סל"ה). ע"ד "ירחי כלה" שבשבת זו. (סל"ו). **שיחה ה :**הביאור בפירוש רש"י. (סל"ז). הביאור בלקוטי לוי יצחק. (סמ"ה). הביאור בפרקי אבות. (סמ"ו).

מוצש"פ עקב כ"ג מנ"א תשל"ח: שמעו ותחי נפשכם שיחה ראשונה דהתוועדות מוצאי ש"ק עקב תשל"ח כקביעות שנה זו במיוחד הניגון בסוף "רבונו של עולם" כדלהלן באשרינו (8 דקות אחרונות של השיחה הראשונה) ובכלל לשמוע כל ההתוועדות

https://ashreinu.app/#/player/event~2739_parentEvent~2738_position~1547.598038291_share~1

1 . חודש אלול מבורך בחודש אב; אב מספק לאלול פוטנציאל הכרחי לשירות תשובה; אהבתו העצומה של ה' לעמו הדגישה באב; גילוי אהבת ה' באב נותן פוטנציאל לשירות מלא באלול. 2 . הוספת המילה "מנחם" לשם "אב" מדגישה את אהבת ה' באב; שבע הפטרות נחמה הנקראות לאחר תשעה באב מבארות את אהבת ה' באב כפי שהיא מתבטאת בתורה. 3 . ביצוע תורה ומצוות בגלות מדגים את זכותם של יהודים "לשבת על שולחנו של ה'"; הגאולה באה מיד אחרי תשובה. 4 . חינוך; חשיבות גם ללא-יהודים; "יום החינוך" יוכרז לפני תחילת שנת הלימודים. 5 .**העלאת שכר לעוסקים בחינוך; מקל על דאגות כלכליות ומגלה הערכה למאמצים.** 6. הדפסת תניא עד חי אלול במדינות שטרם נדפסו בהן; רשימת שגיאות וראשי תיבות מתוקנת.

ש"פ עקב כ' מנ"א תשמ"ג: בני פחת בן יהודה קשור עם עבודת ביהמ"ק הפרטי וההוראה שיש להוסיף הן בעבודה דדוד (תורה יששכר) והן בעבודה דיואב (זבולון) במיוחד שעבודת בעל ההילולא היתה בקשר לשני הענינים במס"נ / בימינו ברור שהגאולה באופן דזכו / השתתפות ילדי גן ישראל בהתוועדות וביאור המילים מחנה גן וישראל / הוראה מעקב וחומש היומי הפצת המעיינות בכל מקום ממש / קריאת השביעי גם למפטיר שהוא תקנת חכמים בלבד ושווה בתוקפו **והוראה במילוי שליחות נשיא דורנו ישנו מלא התוקף דדברי תורה** / ביאור פרק"א עשרה ניסים נעשו ושינויי הגירסאות ביחס לט"ו באב ואיך יתכן לעת"ל להגיד צר לי המקום ובהוראה למקדש פרטי שצ"ל באופן דהרחבה / **כינוס השלוחים בירושלים שייך לכל השלוחים בעולם והסבר מעלת אופן א וב' בשליחות על אופן הג'** / ביאור ברש"י לחת חסר ובתורת רלוי"צ / ארבעים יום לפני ר"ה

ש"פ עקב כ' מנ"א תשד"מ: שבת זמן מסוגל להתוועדות / הילולא זו נוגע לכלל ישראל כי ההסתלקות היתה ע"י מס"נ בהפצת היהדות / הספיק משך זמן קצר מה שדורש שנים רבות / עילוי ע"ז שכלה חמתו על העצים וכו' בא בגלוי ע"י כלים מרובים הוספה בכל עניני תומ"צ וזהי ההוראה / מעלת העבודה עם קטני ישראל כפי שראינו אצל גדולי ישראל כפי שענה משה לפרעה בנערינו וכו' דלא כפרעה או אלו שאומרים שיכולים להישאר בגלות עוד 1900 שנה / ארבעים שנה ליום ההילולא ע"פ מ"ש פעמיים בפרשה זה ארבעים שנה קאים איניש אדעתי' דרבי' שיהי' בשלימות בימוה"מ / מאמר ויאכילך את המן / ביאור רש"י על זה ארבעים שנה וכן ביאור רלוי"צ י' שבשם ה' קשור למס' ארבעים השלימות לה מגיעים אז וסרה ההגבלה ללמוד קבלה הגם שעוד לפנ"ז לומדים חסידות ובהבנה והשגה / שבעא דנחמתא / כינוס השלוחים באה"ק

ש"פ עקב כ"ג מנ"א תשמ"ה: הרבי מזכיר מנהג מיוחד מבית כנסת המקובלים בירושלים בית אל והגם שזה בית אחד בחצר אחד עכ"ז יש ללמוד הוראה כדלהלן. המשך ההתוועדות מדבר בארוכה בקשר לכ' מנ"א , ביאור ארוך על מיעוט הירח ביום רביעי והקשר לבתולה נישאת דווקא ביום זה, לימוד הוראה מהשם לוי, הוראה מקביעות כ אב ביום רביעי עם הסיפור הידוע אודות חליו של כ"ק הריי"צ בספינה ומקשר לנחום איש גמזו וההוראה מכל זה עבורנו, ביאור ארוך ונפלא ברש"י אודות קשה מיתתן של צדיקים ולמה הוזכר אצל אהרן דווקא ולא אצל האחרים ושאלה המתבקשת מאליה כדלהלן. שאלה נפלאה בפרקי אבות שלכאורה סתירה בין יפה שעה אחת הראשון והשני באותה משנה ולמה דווקא רבי יעקב אומר את זה וההוראה לפועל שמגיע כל טוב גשמי בעוה"ז לכל אחד מישראל

יו"ל ע"י בית חב"ד סען אי מארן, צרפת - info@chabad77.org
לקבלת השביבים מידי שבוע, הצטרף לקבוצת וואטסאפ "איז מען באמת צוזאמען" (עבור אך ורק תורת כ"ק רבינו) למס' 770 60 613 336 +

בריבוי הכי מופלג! עוד לפני ביאת המשיח / שיחה א: א) עיקר ענינו של שבת - ע"פ נגלה - העלי' דששת ימי המעשה שלפניו, ובנדו"ד - העלי' דיום ההילולא כ"ף אב. ב) כ"ף אב- ארבעים יום קודם ר"ה - התחלת הכנה לר"ה. שיחה ב: הקביעות דיום ההילולא ביום הרביעי פ' עקב: יום הרביעי - מיעוט הלבנה (ירידה), ו"בתולה נשאת ליום הרביעי" - יחוד שמשא וסיהרא (עלי'); פרשת השבוע - "והי' עקב תשמעון" - "עקב" (ירידה) ו"תשמעון" (עלי'); השיעור דיום ההילולא - שבט לוי (גבורות, ירידה), ו"לעמוד לפני ה' לשרתו" (עלי'), ודוגמתם - ב' הקצוות דיום ההסתלקות: קשה מיתתן של צדיקים - ירידה, ו"אשתכח יתיר מבחיוהי" - עלי'. שיחה ג: **מעלתם של האורחים - ממדינת צרפת - וגודל שכרם**. שיחה ד: א) שאלות בפרש"י (י,ו) - "שם מת אהרן", "קשה מיתתן של צדיקים כו'". ב) לקוטי לוי"צ (ריש פרשתנו) - ג' האותיות דאות יו"ד. ג) שאלות בפרקי אבות (פ"ד מי"ז) - מאמרו של רבי יעקב "יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט בעוה"ז כו'". ד) שיעור היומי ברמב"ם (הל' תרומות פי"ד) - נ' תאנות שחורות ונ' לבנות שנפלה לתוכן א' ואינו יודע אם שחורה היתה או לבנה. שיחה ה: א) הביאור בפרש"י. ב) הביאור בלקוטי לוי"צ. ג) הביאור בפרקי אבות. שיחה ו: א) המשך הביאור בפרקי אבות דשבת שעברה - בענין תפלתו של רבי נחוניא בן הקנה. ב) הביאור בשיעור היומי ברמב"ם.

ש"פ עקב כ' מנ"א תשמ"ז: שייכות ט"ו לכ' מנ"א שעניניהם ביטול החורבן והגדול וכ"ז צ"ל בפועל ובגלוי והוראה לפועל להוסיף בתומ"צ ובפרט בלימוד התורה וצדקה ואהבת ישראל / קרבן העצים בכ' אב עבור מי שאין להם הן עבור בני דוד (לימוד) והן עבור בני יואב (מלחמה ובירור העולם) הדגשת הנ"ל בפרק"א פ"ה ארבע מדות בצדקה, הולכי ביהמ"ד, וגם מי שאינו עושה יש לו הרצון ועליו להביאו בפועל וגם מי שכבר עושה עליו להוסיף עוד יותר / השתתפותם של ילדי גן ישראל בהתוועדות מוסיף בשמחה אצל הגדולים ויישר כחל המתעסקים / אורחים נוכחים בשבת מוסיף בשמחה / דינער תוך כדי שיט באוני' וההוראה בדוגמת ירידת הנשמה לעולם, כשם שא"א להתקיים בים בלי אני', כך קיום התומ"צ דבר המוכרח / מאמר ארץ הרים ובקעות / פרש"י והי' אם שמוע תשמעו / הוראה בלקוטי לוי"צ / הוראה ברמב"ם הל' שגגות.

ש"פ עקב כ"ג מנ"א תשמ"ח: אודות ניצול מה שהתחדש בעולם בדורות האחרונים להפצת התורה ובאם ישנם כאלו שמשתמשים עם זה לע"ז האי כמאמר רזל שהקב"ה אינו מאבד עולמו מפני השוטים. / הרבי גם מזכיר אותו נושא לגבי "ילדים המיוחדים" / **הרבי מדרבן על חשיבות כתיבת דוחו"ת ולהוסיף בפעולות ולאו באופן דהצנע לכת**: הוראה להוסיף בלימוד התורה ולא באופן דהצנע לכת וכל ההוראה על וועד המוסיפין **ולבסוף להודיע לכך אדמור וזה יוסיף בברכות וגורם נח"ר ומילים מיוחדות על נשיא הדור**! / החשבון דחודש אלול - לא רק על קיום התומ"צ אלא גם על העבודה בעניני הרשות לשם שמים, כי, כל דבר בעולם יש לו מקור בתורה, גם מה ש"אמרי אינשי", ועד שגם דבר המנגד צריך להביא לידי הוספה בקדושה, דוגמת שבירת הלוחות דפרשתנו; השייכות לתקופה שלאחרי ט"ו באב - הוספה בלימוד התורה בגלל אריכות הלילה; הצעה **למנות ועד של ג' אנשים לבחון הפעולות דהוספה בתומ"צ הן דאנשים פרטיים והן דמוסדות** - תרגום משיחה באידית שהוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שלט"א. שיחה א: לנצל עלי' לגדולה בשביל הפצת התורה והיהדות, מבלי להתפעל מהתנגדות ומניעות ועיכובים, ואדרבה כו', ומתוך שמחה. שיחה ב: א) לקוטי לוי"צ - ג' הבחינות בהמשכת הברכה, וכללותם - בחי' רביעית. ב) פרקי אבות - פרקי רביעי - ד' הענינים דחכם גבור עשיר מכובד. ג) פירוש רש"י בריש פרשתנו - "אם המצוות שאדם דש בעקביו תשמעון". ד) שיעור היומי ברמב"ם - נתינת אפר פרה אדומה על פני המים, והתיווך עם סדר העבודה באופן דרצוא (אפר) ושוב (מים). ה) חלוקת משקה.

בשעה 1:30 בערך ירד הרבי שליט"א להתוועדות. בראשית דבריו דיבר על כך שמקורו של כל דבר הוא בתורה, שהרי "אסתכל באורייתא וברא עלמא" ולכן חנהגת האדם בכל דבר בעולם, צריכה להיות בהתאם לשרשו ומקורו בתורה, וכדברי הגמרא בב"ק "מנא הני מילי דאמרי אינשי כו' דאמר קרא כו", חיינו **שדבר פשוט** הוא שמה שאומרים אינשי - אנשים בעלמא - יש לזה מקור בתורה, והאמורא רק מחדש ומגלה מהו המקור. זוהי גם עבודתו של היהודי שכאשר נודע לו בהשגחה פרטית על דבר בעולם, עליו לגלות את המקור לזה בתורה ולנהוג בהתאם - "**כל מעשיך** לשם שמים" ו"**בכל דרכיך** דעהו", ועל דרך זה אדם שקיבל מינוי ושררה — וכיו"ב — ויש לו השפעה על חוג או קבוצה מסויימים - צריך הוא לדעת שמקורו ושורשו של הדבר הוא מהקב"ה ולכן עליו לנצל תפקיד זה ל"יכבודו" של הקב"ה כו'.

[בהתוועדות נכח ח"כ הפרופסור אבנר שאקי שנבחר לאחרונה לעמוד בראש המפד"ל, וכנראה שחלק זה של הדברים מכוון היה בעיקרו אליו, אגב, לאחרי שיחה זו הורה לו הרבי שליט"א לומר "לחיים", ובעת הניגונים פנה הרבי שליט"א אל פרופסור שאקי וילדיו ועודדם בעוז בידיו הק'.]

בהמשך חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א ודיבר על כך שמט"ו באב ואילך יש להוסיף בלימוד התורה מכיון שהלילות מתארכים ו"לא איבראי לילה אלא למיגרס", ומובן שכשם שהלילה הולך ומתארך מיום ליום, כך צריך להיות מוסיף והולך **מיום ליום**, ועד"ז יש להוסיף בקיום המצוות - הידור מצוה וכו' . ובמיוחד בפעולות השייכות במיוחד לשנה זו - "הקהל" ותשמח ותשמח, שיש לנצל את ימי הסגולה שנותרו בשנה זו עד לסיומה. כדי להוסיף בענינים אלו והדברים אמורים לא רק ליחידים אלא גם למוסדות, שעליהם להוסיף בפעולותיהם, כאן, הציע הרבי שליט"א הצעה חדשה: ידוע ש"מצוה לפרסם עושי מצוה" , ומהטעמים לזה, כי "הלואי שיהיה מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם", כלומר, בשעה שאדם יצטרך למסור דין וחשבון

לפני בשר ודם אזי לא ישמע בקולו של יצרו הרע ה"יזקן וכסיל", כי יש לו "מורא" מהבשר ודם, שהוא לא יקבל את תירוצי היצר הרע שלו, ולכן כדי להוסיף עוד יותר תוקף בהחלטות בפועל בכל הנוגע ל**הוספות** בתורה ומצוות וכו'. מחמשה עשר באב ואילך, יש לתת דין וחשבון לפני בשר ודם, ומעלה מיוחדת למסירת דו"ח בפני שלשה אנשים, שהם בית־דין, ויש להם את ברכת ה' ככתוב "אלוקים ניצב בעדת א-ל", ונוסף ע"ז כשהם שלושה הרי אחד נוטה לצד הימין ואחד נוטה לצד השמאל ואילו השלישי נוטה לאמצע "ומכריע ביניהם", כך שדינם הוא דין אמת.

ולכן באה ההצעה שבכל מקום ומקום , ומה טוב בכל שכונה וכיו"ב, ימנו וועד של שלושה אנשים שלהם יודיע כל אחד ואחד על ההוספות שהוסיף והם יבחנו את מצבו בשטח זה, מזמן לזמן. כמו"כ על כל מוסד למנות לעצמו וועד של שלשה אנשים ולדווח להם על ההוספות שלו. בסיום ההתוועדות, ציוה כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "שיבנה בית המקדש" ועמד מלא קומתו ורקד משך זמן בשמחה רבה ועצומה.

לאחר ניגון זה החל הרבי שליט"א לנגן "ניעט ניעט ניקאווא" כשהקהל מצטרף לשירה, והרבי שליט"א מעודד בחוזק בידו הקדושה.

קטע מאלף בהתוועדות ש"פ עקב תשמ"ח כקביעות שנה זו ומובא כאן מהנחות הת' (ויכולים לדבר ע"ז רבות ואכ"מ):

יו"ל ע"י בית חב"ד סען אי מארן, צרפת - info@chabad77.org
לקבלת השביבים מידי שבוע, הצטרף לקבוצת וואטסאפ "איז מען באמת צוזאמען" (עבור אך ורק תורת כ"ק רבינו) למס' 770 60 613 336 +

וואס תורה זאגט אויף דעם[8].

ובפרט - ווייבאלד אז אלע זאכן אין וועלט [וועלכע זיינען אלע באשאפן געווארן דורך דעם אויבערשטן[9]] זיינען פארן פריער אין תורה און פון אן לויט דעם זיינען זיי דער-נאך באשאפן געווארן אין וועלט (ווי געבראכט פריער פון מדרש) - איז דאך ניט שייך אפילו, אז עס זאל זיין א זאך אין וועלט, וואס תורה האט ניט ח"ו וואס צו זאגן אין דעם.

יעדע זאך וואס איז דא אין וועלט, איז דא אויף דעם א הוראה אין תורה ווי מען דארף זיך פירן דערמיט[10]. ס'איז

8) כידוע הוראת והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר שקודם עשיית כל דבר (איזה שיהי') הרי יהודי מסתכל ומעיין בתורה בכדי לידע מהי הוראת התורה בענין זה.

9) בלשון הרמב"ם בריש ספר היד "כל הנמצאים כו' לא נמצאו אלא מאמיתת המצאו".

10) ויתירה מזה: התורה מגלה אמיתית המציאות ותכלית של כל דבר - כפי שהדבר הוא בשרשו ומקורו (בתורה) שמשם נכרא ונמשך הדבר בעולם ע"י הקב"ה (ע"י האותיות דעשרה מאמרות שבתורה* או ע"י צירופים וחילופים ותמורות האותיות כו' שמשתלשלים בשמו

*) ובפרט ע"פ תורת חבעש"ט שהתחוות חבריאה ע"י חעשרה מאמרות חיא בכל רגע ורגע מחדש, ואילו חיו מסתלקות ממנח כרגע חי"ו האותיות מעשרה מאמרות כו' חיתח חוזרת לאין ואפס ממש כו' (שעתיונ"א פ"א). וכנוסח התפלח - "ח'מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשח בראשית", שפירושו "לאו דוקא בכל יום אלא שבכל עת ובכל רגע כו', ולמח תקנו בנוסח התפלח בכל יום לפי שבכל יום נראח קצת ענין החתחדשות כו' (לקו"ת אחרי כו, א. אוח"ת בראשית (כרך ו) תתרכ, ב).

נאר, וואס בנוגע צו געוויסע זאכן איז די הוראה בתורה א הוראה מפורשת (ביז צו א פסק דין ברור אין שולחן ערוך), און בנוגע צו אנדערע זאכן האט דער אויבערשטער געוואלט מזכה

אשר יקראו לו בלשון הקודש של כל דברי** כו'). היינו שהשימוש בהדבר צ"ל מתאים לאמיתית מציאותו וטבעו של הדבר שבעולם, כשמשתמשים בו ע"פ הוראת התורה, ובאל"כ ח"ו הרי זה לא רק היפך התורה והיפך רצון ה', אלא גם היפך המציאות והטבע של הדבר ההוא.

ומזה נשתלשל בחכמת העולם (להבדיל) - שכדי לירד לעומקו ולאמיתתו של מהות ותכונת כל דבר, חוקרים ודורשים בשרשו ומקורו של הדבר, והסיבות שגרמו לתכונות אלו. [וכן מצינו שמות שנקבעו ע"י חכמי האומות שמתאימים למהותו של הדבר הנקרא בשם זה. וכן בנוגע לקריאת שם ע"י **ראשי חיבות**, שזהו אופן של קריאת השם ע"פ תורה המגלה מהותו של הדבר, אלא שמתורה נשתלשל כן במקצת דשמות אוה"ע]. אלא בחכמת האומות ה"ז רק בנוגע לשרש ומקור גשמי של הנברא, אבל ע"י התורה מבחינים בשרשו הרוחני (כפי שהוא בריאתו של הקב"ה) וע"י"ז יודעים גם תכלית בריאתו ע"פ רצון הבורא.

**) אלא שחיי צריכים דוקא לאדם חראשון לקבוע שמות כל חחיות כו', כי אדחי"ח חי' משיג במקורו ושרשו של כל נברא (משא"כ חמלאכים לא חשיגו בזח) - בי"ר פי"ז, ד. (וש"נ). שליית יד, א. ועוד. וראח לקו"ש חט"ו ע' 13 ואילך. וש"נ.

וכן בנוגע לקריאת שמות בני"א - ח"ז דוקא ע"י חחורים (ראח שער חגלגולים חקדמה כג. ש' מרז"ל בסופו. לקו"ש חי"ב ע' 182. ועוד) ש"מאירים בחם **מלמעלה** חשם חמתאים לנשמח של חולד (ולקשר חנשמח עם חגוף). ואע"פ דאיחו לא חזי מזלייהו חזי'

ועפ"ז מובן מח שדוקא ר' מאיר חוח דייק בשמא (יומא פג, ב), כי דוקא בכחו של חכם גדול (ומיוחד כו') כר' מאיר לחבחין חשם חמורח על מהות חאדם.

זיין א אידן אז ער זאל נוצן זיין שכל (כיז, לפעמים - מיט הארעוואניע) צו געפינען אין תורה די הוראה וועגן דעם.

ג. ענין הנ"ל (אז יעדער ענין אין וועלט האט א שרש אין תורה), איז ניט נאר א מדרש נאר אויך א בפירוש"ע גמרא:

ס'איז דא א גאנצע סוגיא אין גמרא[11] "מנא הא מילתא דאמרי אינשי" (און די גמרא ברענגט פון אמוראים וואס זיי האבן געזאגט דעם מקור אין תורה אויף די "מילתא דאמרי אינשי"). איז לכאורה ניט פאר-שטאנדיק: עס רעדט זיך דאך וועגן "מילתא דאמרי אינשי" (סתם מענטשן)[12], וואס איז דער הכרח אז דאס האט א מקור אין תורה, ביז די גמרא פרעגט בפשטות "מנא הא מילתא"?

די גמרא האט דאס לכאורה גע-דארפט זאגן מיט אן אנדער סגנון: צום אלעם ערשטן - אז די "מילתא" האט א מקור, און דערנאך - וואס איז דער מקור.

איז דער ביאור אין דעם (כנ"ל), אז דאס איז פשוט, אז וויבאלד ס'איז דא אזא "מילתא" אין וועלט, איז זיכער אז פריער איז דאס דא אין תורה. און דעריבער פרעגט די גמרא בפשטות "מנא הא מילתא".

11) ב"ק צא, א-ב.

12) ולא "רבנן" כמו שהובא בב"ק שם כמה פעמים "מנא הא מילתא דאמור רבנן".

[עס איז נאר אז דער מקור בתורה פון די זאכן אין דער סוגיא שם איז ניט אזוי בגלוי, און מ'האט געדארפט אנקומען צו אמוראים אז זיי זאלן עס מגלה זיין].

ד. ויש להוסיף: אין די פיר תוארים[13] - אדם, איש, גבר, אנוש - איז דער תואר אנוש ("אינשי" מלשון אנוש) ווייזט אויף די דרגא הכי פחותה, די סאמע נידעריקסטע דרגא. ווייל "אנוש" איז פון לשון חלישות[14], און דער נאמען "אנוש" ווייזט אויף אזא מענטשן וואס די עניני האדם, דער יתרון האדם על הבהמה, איז ביי אים בחלישות.

[עפ"ז וועט מען אויך פאר-שטיין וואס תורה דערציילט[15] אז בדורו של אנוש האט מען אנ-געהויבן דינען עבודה זרה. ולכאורה, אפילו בגנות בהמה טמאה לא דיבר הכתוב[16], איז צוליב וואס דערציילט תורה אז ע"ז האט זיך אנגעהויבן בדורו של אנוש?

איז דער ביאור אין דעם: דערמיט איז תורה מבאר ווי קומט די מציאות פון ע"ז: בשעת א מענטש איז אין א מצב וואס דער יתרון האדם על הבהמה איז ביי אים בהתגברות - איז ניט שייך אז ער זאל דינען ע"ז

13) זח"ג מח, רע"א.

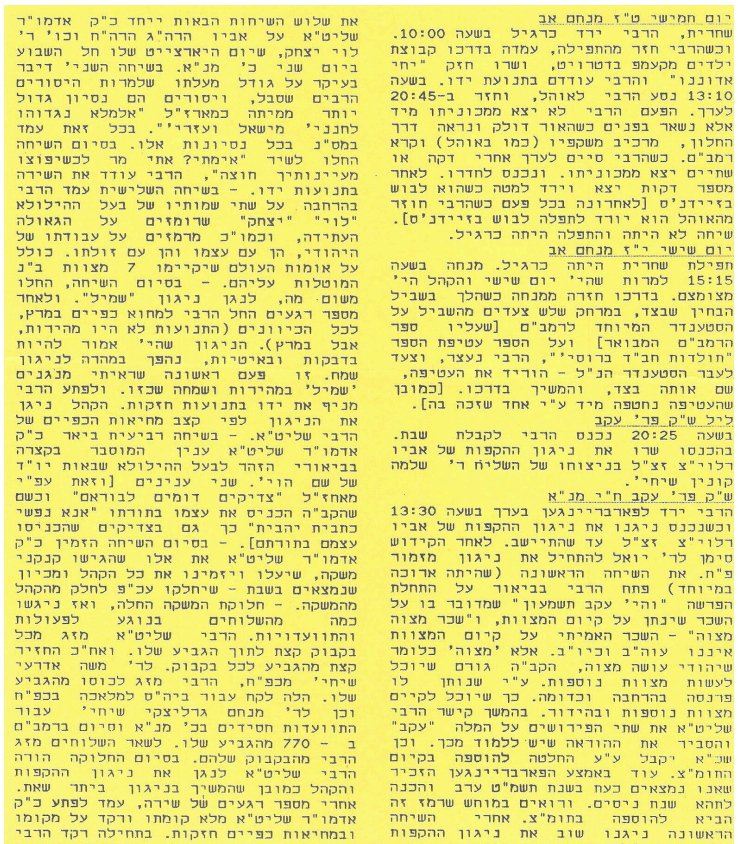
14) לקו"ת שה"ש כה, א. ובכ"מ.

15) בראשית ד, כו ובפרש"י. וראה רמב"ם ריש הל' ע"ז.

16) ב"ב קכג, א.

ש"פ עקב ח"י מנ"א תשמ"ט: ביאור ארוך ונפלא אודות שכרן של מצוות, מה שווה שכר לגבי עצם עשיית המצוה והנחת רוח שגורם עי"ז? מכאן יש לימוד נפלא בעבודתו של יהודי כשם שהקב"ה נותן ליהודים עבור קיום המצוות שכר מלא שהוא בערך לעבודתם שכר מצוה מצוה ויותר מכך מזה מתווסף עוד במצוות בכמות ובאיכות עד לשלימות במצוות דלעת"ל כולל שלימות הצוותא וחיבור עם הקב"ה והלכת בדרכיו **על דרך זה צריך להיות אצל יהודי שנקרא בשם אדם ע"ש שאדמה לעליון כשהוא מקבל טובה מיהודי שני אפילו טובה גשמית ועאכו"כ טובה רוחנית אפילו טובה קלה צריך לשלם לו שכר מלא לא סתם כדי לצאת ידי חובה אלא שכר שהוא לפי ערך הטובה שקיבל ויתירה מזו אם הוא קיבל מנה מחבירו זה צריך לעורר בקרבו את ההחלטה שאם חבירו יבקש ממנו מאתיים הוא יתן לו מאתיים וכיו"ב!** / קשר כל הנ"ל לבעל ההילולא שמתברך משבת זו, וביאור שם לוי יצחק, הקשר לרבנות, והייחוס של בעל ההילולא מזרע דוד, וההוראה אלינו שלימות בעבודה עם עצמו, וראה כאן בארוכה שמזכיר המסירות של האמא הרבנית הצדקנית אשת חבר כחבר, ואצל כל יהודי ישנו הענין של לוי ושל יצחק, ועבודתו צריכה להיות בשני הקווין. / תיווך ב' הפירושים ב"עקב" - (א) דקאי על המצוות (ב) דקאי על מצוות (קלות) עצמן - ע"פ ביאור פנימיות הענין דשכר המצוות - "שכר מצוה מצוה", שלימות בקיום המצוות; מעלת קיום "מצוות קלות" בקבלת עול ד"הוי זהיר במצוה קלה כו'"; ההוראה בעבודה בענין תשלום "שכר" לחברו בעד טובה גשמית ועאכו"כ רוחנית גודל העבודה של בעל ההילולא דכ"ף מנ"א במס"נ וכו', ועפ"ז - גודל השכר; והרמז בשמות "לוי" ו"יצחק" בענין הביטול והשפעתו לדורות ע"י החידושי תורה שבאו בדפוס; וההוראה בעבודת כ"א עם עצמו ועם הזולת.

מיומן השבת התוועדות שמחה במיוחד:

יום חמישי ט"ז מנחם אב

שחרית, הרבי ירד בדרגיל בשעה 10:00. ובשהרבי חזר מהתפילה, עמדה בדרכו קבוצת ילדים מקצמפ בדטרויט, ושרו חזק "יחי אדוננו" והרבי עודדם בתנועת ידו. בשעה 13:10 נסע הרבי לאוהל, וחזר ב-20:45 לערך. הפעם הרבי לא יצא ממכוניתו מיד אלא נשאר בפנים כשהאור דולק ונראה דרך החלון, מרכיב משקפיו (כמו באוהל) וקרא דמב"ם. כשהרבי סיים לערך אחרי דקה או שתיים יצא ומכוניתו. ונכנס לחדרו. לאחר מספר דקות יצא וירד למטה כשהוא לבוש בזיירדצ'ס [לאחרונה בכל פעם כשהרבי חוזר מהאוהל הוא יורד לתפלה לבוש בזיירדצ'ס]. שיחה לא היתה והתפלה היתה כרגיל.

יום שישי י"ז מנחם אב

תפילה שחרית היתה כרגיל. מנחה בשעה 15:15 למרות שהרי יום שישי והקהל הרי' מצומצם. בדרכו חזרה ממנחה כשהלך בשביל הבחין שבצד, במרחק שלש צעדים מהשביל על הסטענדר המיוחד לרמב"ם [שעליו ספר הרמב"ם המבואר] ועל הספר שטיפת הספר "תולדות חב"ד ברוסיה", הרבי נעצר, ועצד לעבר הסטענדר הנ"ל - הוריד את העטיפה, שם אותה בצד, והמשיך בדרכו. [כמובן שהעטיפה נתפוסה מיד ע"י אחד משמה בה].

ליל ש"ק פרשת עקב

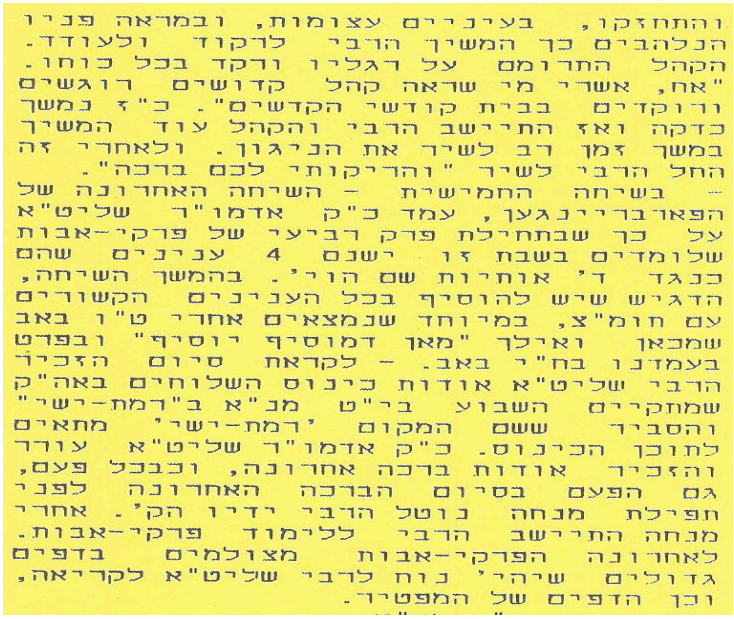
בשעה 20:25 נכנס הרבי לקבלת שבת. בהכנסו שרו את ניגון ההקפות של אביו הרש"ג זצ"ל בניצוחו של השליח ר' שלמה קונין שיחי'.

ש"ק פרשת עקב ח"י מנ"א

הרבי ירד לפאדבריזשגאן בערך בשעה 13:30 ובשנכנס ניגנו את ניגון ההקפות של אביו הרש"ג זצ"ל עד שהתיישב. לאחר הקידוש סימן לר' יואל להתחיל את ניגון מזמור פ"ח. את השיחה הראשונה (שהיתה אדוכה במיוחד) פתח הרבי בביאור על התחלת הפרשה "והי' עקב תשמעון" שמדובר בו על השכר שרוצה על קיום המצוות, ו"שכר מצוה מצוה" - השכר האמיתי על קיום המצוות אינו עוה"ב ובכ"ג. אלא 'מצוה' כללומר שיהודי עושה מצוה, הקב"ה גורם שיוכל לעשות מצוות נוספות, ע"ר שנותן לו פרנסה בהדחבה וכדומה. כך שיוכל לקיים מצוות נוספות ובהידור. בהמשך קישר הרבי שליט"א את שתי הפירושים על המלה "עקב" והסביר את ההוראה שיש ללמוד מכך. וכן שמ"א יקבל ע"ע החלטה להוספה בקיום התומ"צ. עוד באמצע הפארבריזשגאן הזכיר שאנו נמצאים כעת בשנת תשמ"ט ערב והכנה לחתא שנת נרסים. ורואים במוחש שמחש זה הביא להוספה בתומ"צ. אחרי השיחה הראשונה ניגנו שוב את ניגון ההקפות לרש"ג זצ"ל. הרבי עודד בתנועות.

את שלוש השיחות הבאות ייחד כ"ק אדמו"ר שליט"א על אביו הרה"ג הרה"ח וכו' ר' לוי יצחק, שרום הארצריט שלו חל השבוע ביום שני כ' מנ"א. בשיחה השני' דיבר בעיקר על גודל מעלתו שלמרות היסורים הרבים שסבל, ויסורים הם נסיון גדול יותר ממיתה כמארז"ל "אלמלא נבדוהו לחננו' מישאל ועזריה". בכל זאת עמד במס"נ בכל נסיונות אלו. בסיום השיחה החלו לשיר "אימתי? אתי מר לכשיפוצו מעיינותיך חוצה", הרבי עודד את השירה בתנועות ידו. - בשיחה השלישית עמד הרבי בהרחבה על שתי שמותיו של בעל ההילולא "לוי" "יצחק" שרומזים על הגאולה העתידה, וכמ"כ מרמזים על עבודתו של היהודי, הן עם עצמו והן עם זולתו. כולל על אומות העולם שקיימו 7 מצוות ב"נ המוטלות עליהם. - בסיום השיחה, החלו משום מה, לנגן ניגון "שמיל". ולאחר מספר דקעים החל הרבי למחוא כפיים במרץ, לכל הכיוונים (התנועות לא היו מהירות, אבל במרץ). הניגון שהי' אמור להיות בדבקות ובאריטות, נהפך במהרה לניגון שמח. זו פעם ראשונה שראיתי מנגנים 'שמיל' במהירות ושמחה שכזו. ולפתע הרבי מניף את ידו בתנועות חזקות. הקהל ניגן את הניגון לפי קצב מחיאות הכפיים של הרבי שליט"א. - בשיחה רביעית ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א ענין המוסבר בקצרה בביאורי הזהר לבעל ההילולא שבאות יו"ד של שם הוי', שבי עניינים (וזאת עפ"י מאחי"ל "צדיקים דומים לבוראם" ובשם שהקב"ה הכניס את עצמו בתורתו "אנא נפשי כתבית יהבית" כך גם בצדיקים שהכניסו עצמם בתורתם]. - בסיום השיחה הזמין כ"ק אדמו"ר שליט"א את אלו שהגישו קנקני משקה, שיעלו ויזמינו את כל הקהל ומכוון שנמצאים בשבת - שיחלקו עכ"פ לחלק מהקהל מהמשקה. - חלוקת המשקה החלה, ואז ניגשו כמה מהשלוחים בנוגע לפעולות והתועדויות הרבי שליט"א מזא מכל בקבוק קצת לתוך הגביע שלו. ואח"כ החזיר קצת מהגביע לכל בקבוק. לר' משה אדעיר שיחי' מכפ"ח, הרבי מזג לכוסו מהגביע שלו. הלה לקח עבור ביה"ס למלאכה בכפ"ח ובן לר' מנחם גרליצקי שיחי' עבור התועדות חסידים בכ' מנ"א ושרום בדמב"ם ב - 770 מהגביע שלו. לשאר השלוחים מזג הרבי שליט"א לנגן את ניגון ההקפות והקהל כמובן שהמשיך בניגון ביחד שאת. אחרי מספר דקעים של שרירה, עמד לפתע כ"ק אדמו"ר שליט"א מלא קומתו ורקד על מקומו ומחיאות כפיים חזקות. בתחילה רקד הרבי בעיניים פקוחות ובהמשך התנועות התעצמו

יו"ל ע"י בית חב"ד סען אי מארן, צרפת - info@chabad77.org
לקבלת השביבים מידי שבוע, הצטרף לקבוצת וואטסאפ "איז מען באמת צוזאמען" (עבור אך ורק תורת כ"ק רבינו) למס' 770 60 613 336 +

ש"פ עקב כ' מנ"א תש"נ: לו"י שנים להסתלקות ולימוד ההוראה בנידון / תפקידו של לוי ב' קצוות הבדלה ופעולה על בנ"י וכפי שראינו בביהמ"ק וכן אצל בעל ההילולא שביחד עם היותו מורם מעם עסק בהרבצת התורה וכן ביום ההילולא שענינו הסתלקות והבדלה ולאידך אשתכח יתיר מבחיוהי ועד"ז בנוגע לעליית הנשמה בכל שנה וכן מרומז בתאריך יום ההילולא עשרים ובאב והשייכות לפרקי אבות / ענין נוסף השבת ויכולו דט"ו באב ויש לעורר ע"ד הוספה בלימוד התורה ובמיוחד עם תשב"ר / ענינו של לוי - שמו הראשון של בעל ההילולא, שבשנה זו מלאו לו"י (מ"ו) שנים להסתלקותו - כמ"ש בפרשתנו "בעת ההיא הבדיל ה' את שבט הלוי גו' לעמוד לפני ה' לשרתו", הבדלה, שתכליתה לפעול ולהעלות גם המטה. הדגשת כהנ"ל - בעבודתו של בעל ההילולא, ביום ההילולא, ובתאריך דיום ההילולא, עשרים באב. הקשר והשייכות לסיום פרשת השבוע - "מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון", ולפרק חמישי דפרקי אבות - "בעשרה מאמרות נברא העולם" ("בראשית נמי מאמר הוא", העילוי והשלימות (ויכולו) דחמשה עשר באב - "דמוסיף יוסיף", "יוסיף חיים על חייו".

ש"פ עקב כ"ג מנ"א תנש"א: מעורר ע"ד צעקת עד מתי ואולי הדבר היחיד החסר לגאולה זה הדפסת ספרים בברייל. מילים מיוחדות בואו ונחשוב חשבונו של עולם איך יתכן שהגאולה עוד לא הגיעה לאחרי כל מה שנעשה ואולי כי עוד לא הגענו לסוג מסוים של יהודים וכדלהלן / ע"ד לימוד הוראה מפרטי הקביעות בשנה זו (ר"ח אלול בשבת וביום הראשון, ופרשת עקב) לענין חשבון הנפש דחודש אלול. ביאור הענין דחודש אלול (הכולל את כללות עבודת האדם): בקשר בין בנ"י להקב"ה ב' אופנים - "אני לדודי" (מלמטלמ"ע) "ודודי לי" (מלמעלמ"ט), וסדר העבודה הוא ש"אני לדודי" קודם ל"ודודי לי" (כמרומז גם בהתחלת תיבת "אלול" באות אל"ף); ב' ענינים אלו מרומזים בב' ימי ר"ח אלול, ובפרט בקביעות שנה זו - יום השבת (מלמעלמ"ט) ויום הראשון (מלמטלמ"ע). ביאור הענין בעבודת האדם: ב' ענינים אלו הם עבודה מצד הגוף (מלמטלמ"ע) ומצד הנשמה (מלמעלמ"ט), והרמז בקביעות שנה זו הוא שחשבון הנפש דחודש אלול צ"ל בב' הסדרים (ובכללות - יששכר וזבולון); אלא שבזה גופא יום בדר"ח (יום הראשון) הוא העיקרי, כיון שהעיקר הוא העבודה מלמטלמ"ע (כי מכיון שתכלית העבודה היא "דירה בתחתונים", העבודה צ"ל לפי גדרי התחתונים; ולכן עיקר מנין הזמן דבנ"י הוא מיום א' בשבוע ע"פ האמור מובן שהחשון דחודש אלול צ"ל בג' ענינים - "אני לדודי" "דודי לי" וחיבור שניהם (שהדרגא ד"דודי" מתגלית בפנימיות בגדרי התחתון" - "אני"),הן בעבודת עצמו והן בחלקו בעולם. השייכות לפרשת עקב: ב"עקב" ישנם ב' פירושים - התחלת העבודה ("מצוות קלות שהאדם דש בעקביו") ואחרית וסוף העבודה (קבלת שכר); והביאור בזה - הגילוי דגמר ושלימות העבודה נפעל ע"י התחלת העבודה בהתחתון ביותר. הוראה מהאמור בענין הגאולה: ב"עקבתא דמשיחא" ב' פירושים - מל' עקביים ומל' סוף ואחרית, והחיבור ביניהם - שדוקא בדרגא הנמוכה ביותר מתגלית ביאת המשיח; וההוראה - שבמיוחד בזמן זה בכחו של יהודי לזעזק "עד מתי". הטעם לעיכוב ביאת משיח צדקנו גם לאחרי הפצת המעיינות בכל לשון ולכל סוג מבנ"י כו' - י"ל שהוא מפני שעדיין לא הגיעה הפצת המעיינות לכתב "ברייל"; ועתה ניתוסף חידוש - שנדפס ספר התניא בכתב זה (אף שעדיין לא הגיע לכל השייכים לזה), ולכן עכשיו ברור שצ"ל הגאולה האמיתית והשלימה (שאז תהי' שלימות הרפואה דכל בנ"י).

ליל ש"ק מברכים החודש אלול

קבלת שבת ומעריב: כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילה בשעה 8:35, כשמעודד בידו הק' את השירה.

את החלק הראשון של "לכה **דודי**" ניגנו בניגון של "קול **דודי**" לקראת החודש בו "אני ל**דודי**", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו קלות על הסטנדר. את החלק השני של "לכה דודי" ניגנו בניגון שמחה ועודד יותר בחוזק, ובפרט כשערו ללא מילים שאז המשיך לעודד בחוזק רב במהירות ובשמחה למשך זמן.

לשמו"ע נעמד ב"יפרוש עלינו".

בסיום התפילה יצא כשמעודד השירה בשמחה, ואיחל לכמה "גוט שבת".

יום ש"ק כ"ג מנחם אב
מברכים החודש אלול

תהילים: כ"ק אדמו"ר שליט"א ישב במשך כל זמן אמירת התהילים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א אחז סמוך לחזן וכשסיימו אחז בפרק קמ"ו, סיים את הפרק, סגר את התהילים ויצא מביהכ"נ בשעה 10:12.

ב-10:50 לערך,נכנס לתפילה. התפילה הסתיימה ב-12:50.

ההתוועדות

ההתוועדות נמשכה למעלה משעתיים, והיו שלוש שיחות.

השיחה הראשונה ארכה כשעה, השניה כ-20 דקות, והשלישית כ-7 דקות.

חילק **17 בקבוקי משקה. הרבי סימן לאורחים לומר לחיים.**

תוכן השיחות היה קשור עם עבודת חודש אלול - חשבון נפש.

בין הדברים**דיבר אודות הדפסת ספר התניא בכתב "ברייל"**, (ראה בגליון הקודם של **"בית-חיינו"** במדור "פניני מחלוקת הדולרים") כהכנה אחרונה לגאולה.

ביתר פירוט:

בשעה 1:50 לערך ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות, כשנכנס ניגנו ניגון שמח"ת לאביו ז"ל, לאחר ששתה מעט מהיין ניגנו "זאל שוין זיין די גאולה", וענה "לחיים", בהמשך החל לפתע להניף ידו בחזקה בתנועת עידוד, והקהל שר בשמחה רבה.

בשיחה א' דיבר אודות העבודה של חודש אלול, חשבון נפש על כל השנה כולה ועל כל אופני העבודה בשנה כולה, כולל גם את העבודה מהקל לכבד, וגם מהכבד אל הקל וכו', הרבי הסביר באריכות ענינים אלו בעבודת האדם, וקישר זאת לפ' השבוע.

בין הדברים אמר שכולם כבר מוכנים לגאולה, ומה שנשאר זה רק תנועה אחת ויחידה, שאותה צריך לעשות הקב"ה, והיא לקחת את כל בנ"י כולם עם ענני שמיא לארצנו הקדושה.

בסיום שיחה זו ניגנו "עד מתי", וכ"ק אדמו"ר שליט"א החל מיד לעודד השירה כשמניף ידו מצד אל צד בחוזק לעבר כל הקהל.

בשיחה ב' דיבר הרבי על הדפסת ספר התניא בכתב "ברייל" עבור כאלו שהם "סגי-נהור", וע"י זה הפיצו את המעיינות גם ב"חוצה" שעד עתה לא הגיעו אליו, וכיון שכך, צריך להתקיים ה"קאתי מר".

ניגנו "אימתי קאתי מר", והרבי עודד בשמחה רבה. השמחה בניגון זה היתה יותר מאשר בניגונים שלפנ"ז, כמו"כ הורה למישהו לומר "לחיים",

כשסיימו לנגן הצביע כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר קבוצת אורחים ממיאמי, פלורידה, והורה לתת להם יין לומר "לחיים", ובנתיים המשיך **בשיחה ג'** בה הזכיר אודות חלוקת המשקה, וסיים בעניין מפרשת השבוע.

בנתיים הביאו לאורחים יין וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה להם לחיים, והניף בידו לעברם. ניגנו "שישו ושימחו בשימחת הגאולה", והרבי עודד שוב.

עתה החל הרבי לחלק את המשקה, כרגיל מזג מהבקבוקים לכוסו וחזרה לבקבוק, ואח"כ חילק באומרו לכל אחד לחיים, וכן ברכת הצלחה.

היו 17 בקבוקים להתוועדויות ברחבי העולם ובניהם:

יו"ל ע"י בית חב"ד סען אי מארן, צרפת - info@chabad77.org
לקבלת השביבים מידי שבוע, הצטרף לקבוצת וואטסאפ "איז מען באמת צוזאמען" (עבור אך ורק תורת כ"ק רבינו) למס' 770 60 613 336 +

* הרה"ח ר' **יחזקאל** שי' **סופר** עבור התוועדות במוצאי שבת בקראון הייטס ובשבת הבאה במונטריאול ובשבת לאחי"ז בסימנריון דעת בירושלים.
* הרה"ח ר' **יהודה** שי' **בלסופסקי** עבור מלוה מלכה וסיום הרמב"ם במוצאי ש"ק זו ב-770 מטעם ועד סעודת שלמה. לרגל היארצייט של ר' שלמה הי"ד.
* הרה"ח ר' **יעקב** שי' **שמואלי** רב צבאי בדרום ארץ הקודש עבור התוועדות בבהכנ"ס "ערבה" לחיילים שם.
* הרה"ח ר' **אבל** שי' **אהרן** מראשון לציון להתוועדות חנוכת הבית של בית חב"ד וכן לציון חזרתו מביקור ראשון אצל הרבי שליט"א.
* הרה"ח ר' **משה** שי' **אנטיזדה** עבור התוועדות להורי ילדי 'חדר חב"ד דברי מנחם' בנתניה עם פתיחת שנת הלימודים.
*הרה"ח ר' **אהרן** שי' **לוין** מרחובות להתוועדות בבית חב"ד בשבת הקרובה.
* הרה"ח ר' **רימין** שי' **אוחיון** עבור התוועדות בנוה דקלים להגברת צדקה ושיעורי תורה.
* הרה"ח ר' **מנחם** שי' **גערליצקי** עבור סיום הל' שלוחין ושותפין־ברמב"ם ותחילת הל' עבדים ביום ה' השבוע השבוע ב-770.
* הרה"ח ר' **משה** שי' **דרזי־נסקי** לסיום הרמב"ם בירושלים ע"ה"ק בשיכון חב"ד והתוועדות בח"י אלול.
* הרה"ח ר' **יוסף יחיאל** שי' **ליפשיץ** לחנוכת הבית למפעל החדש בכפר חב"ד בימים ה' כ"ח מנ"א.
* הרה"ח ר' **משה** שי' **ממון** מפאריז להתוועדות באלפדואיז צרפת - סימנריון לחודש.
* א' מצרפת להתוועדות בעיר טולוז'.
* הרה"ח ר' **חיים יצחק** שי' **שפיגל** עבור התוועדות בח"י אלול תוך כדי הפלגה באוניית - במרינה דלרווי בקליפורניה.

כ"ק אד"ש נתן לו בחיוך, וכשהנ"ל המשיך והכריז שההתוועדות הנ"ל תתקיים בע"ח בירושת"ו וכו' חייך הרבי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל את ניגון ההקפות לאבינו רלוי"צ ז"ל וטעם מהמזונות. גם בניגון זה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א. על התנועה הידועה חזרו **14** פעמים, ומפעם לפעם התנועה היא ביתר חזק וביתר עוז. אח"כ ניגב (הרה"ח ר' **אהרן** שי' **חחישאולי**) בא כחו של בעל הבקבוק האחרון ראש מועצת רמת ישי מר **דרור** שי' **פוגל** וכ"ק אדמו"ר שליט"א מזג לו כרגיל, והמשיך לעודד השירה.

אח"כ הזכיר אודות ברכה אחרונה. נטל ידיו ונעמד לתפילת מנחה.

תוכן מהתוועדות ש"פ עקב
שבת מברכים - אלול כ"ג מנ"א

שיחה א'

חשבון צדק בכל עניני העבודה

בשבת זו מברכים את חודש אלול, החודש האחרון בשנה, שלכן הוא חודש חשבון הנפש על כל ימי וחדשי השנה. ועל החשבון לכלול את כל אופני העבודה: הן מלמטה למעלה והן מלמעלה למטה. וכהר"ת דאלול: "אני לדודי ודודי לי", "אני לדודי" מלמטלמ"ע, "ודודי לי" מלמעלמ"ט.

וההתחלה היא "אני לדודי" כי דווקא אז אי"ז "נהמא דכיסופא" שהרי זה בא ע"י יגיעת האדם. וכפתגם נשיא דורנו, שאצל חסידים אין דבר בא "ממילא", אלא צ"ל יגיעה ו"יגעתי ולא מצאתי אל תאמין", שכלל זה נכון אפי' אצל כל מין המדבר. ולכן מתחיל אלול באות א' המורה על העבודה מלמטלמ"ע, ואח"כ ב' (פי שניים) וגו' וכו' עד לאות ת', ד' מאות, שלימות העבודה.

וענין זה מודגש במיוחד בקביעות שנה זו שב' ימי ר"ח אלול [וכמובא בזוהר על הל' "ובראשי חדשיכם" שקאי על ב' ימים, שהא' הוא סיום חודש שלפניו, והב' כנגד התחלת חודש הבא] חלים בשבת ובימים ראשון: שבת עניינה מנין מיוחד המתחיל משבת, ואילו יום ראשון הוא התחלת המנין הרגיל דהשבוע. [וכמו בבריאה שהזמן הוא נברא, ומסתבר שנברא ביום ראשון, אך איתא שגם לפני"ז היה "סדר זמנים", והיה ענין ש"ק לפני הבריאה, וכמובן גם מזה ששבת "מניניה מתברכין כולהו יומין"].

והביאור: ההתחלה ביום ראשון (שסיומה בש"ק) עניינה עבודה מלמטלמ"ע, וההתחלה בש"ק עניינה עבודה מלמעלמ"ט. ובענייננו, אף שכמה ענייני ר"ח (וכן ר"ח אלול) מתחילים מיום א' דר"ח, הרי רובם מתחילים מיום ב' דר"ח, כגון באלול - ענין דתק"ש. (וביום אדר"ח רק מוקעין להתלמד, ובקביעות זו שחל בשבת אין תוקעין כלל).

ובכללות הוא הענין דישעשכר - תורה, מלמעלמ"ט, וזבולון - מעשים טובים, מלמטלמ"ע, אלא שבכ"א צ"ל שניהם: גם בישעשכר צ"ל התעסקות עם "דירה בתחתונים", וגם בזבולון צ"ל קביעות עתים לתורה.

וההוראה: אצל כ"א צ"ל ב' העניינים, הן מלמטלמ"ע - עבודה מן הקל אל הכבד, שתלמיד ותיק עתיד לחדש") הגיעה לכל מקום בעולם עד "חוצה שאין חוצה הימנו".

נמצאים אנו במחשבה ודאגה מתמדת אודות הענין ד"עד מתי". דאף שבכבר העולמו כל הענינים, הרי **עדיין לא בא**...

בין כל הסברות המשונות, עלתה הסברא, שישנו סוג של חוצה שאליו עוד לא הגיעה הפצת המעיינות. והיינו, שישנם אנשים שהם "סגי נהור" ר"ל, שאינם רואים בעיניהם, ואין יכולים לקרוא. [ואף שאפשר לבקש מאחר שיקרא עבורם הרי לא תמיד השני מסכים, ובפרט שמעדיף ללמוד לבדו בדרגה נעלית יותר]. ועבורם הומצא כתב מיוחד, כתב "ברייל", המורכב מאותיות בולטות, וע"י שממששים באצבעותיהם את הקוים יודעים שזהו א' וזהו ב' וכו', וכן בשאר לשונות.

וכאמור עד עתה לא הגיעה הידיעה שהפיצו המעיינות גם בחוצה זה. ורק בימים אלו הביאו לכאן עותק מתניא שנדפס בכתב הנ"ל.

בין כל הסברות וכו'.. עלתה הסברא, שישנו סוג של "חוצה" עוד לא הגיעה הפצת המעיינות...

והרי תניא הוא תשב"כ דתורת החסידות, ויש בו גם תשבע"פ, שהרי אגה"ק יש בה ליקוט אגרות אדה"ז, ובפרט קו"א שענינו ביאורים באריכות על מה שנכתב בלקו"א בקיצור. וכמו שבתורה עצמה, חלק החמישי [שכנגד קו"א, חלק חמישי דהתניא, ולהעיר מהשאלה אם זה חלק מאגה"ק או לא) הוא "משה מפי עצמו אמרו", ועד שתוס' צריך להבהיר שזה "ברוח הקודש", כך קו"א הוא ע"ד תשבע"פ שבתשב"כ.

ותניא זה הובא לבית נשיא דורנו, ש"קדושה לא זזה ממקומה", שאנו זכינו להמשיך הפעולות בד' אמות אלו בביהכ"נ וביהמ"ד ובית מעשים טובים.

והנה בין אם ההדפסה הזו קשורה לזה שהגאולה עדיין לא באה, ובין אם לאו, העיקר שכבר תבוא הגאולה, ומכיון שהספר כבר קיים, אף שלא כולם למדו בו, זה מספיק, דכיון שישנה המציאות במקום א' בסדר השתלשלות הריהו "מוצא" את כל סדר השתלשלות. ובפרט שבזמן הגאולה יתרפאו כל הבעלי מומים (בכל רמ"ח אברי האדם, וכ"ש בעינים שהם מהז' שערים), וממילא לא יצטרכו לספר זה כי יקראו בכתב רגיל ככל האדם.

ועוד והוא העיקר שלא יצטרכו אפי' לכתב רגיל, כיון שילמדו תורה מפי הקב"ה בעצמו, בתוספת הסברה וביאורים ע"י ה"תלמיד ותיק" האמיתי - משיח צדקנו [יחד עם שקו"ט עם הקב"ה עצמו כדמצינו במתיבתא דרקיעא], "תורה חדשה מאתי תצא", ו"לא ילמדו עוד איש את רעהו כי כולם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם".

ובעמדנו בשבת מברכים אלול, שסיימו הברכה "ונאמר **אמן**", ל' נצחיות, ולא אמרו "אב הרחמים" [וכ"ש שלא אמרו "אב הרחמן"], אלא המשיכו "אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה", ש"סלה" ל' נצחיות, והמשיכו תפילת מוסף "תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן" בגאולה האמיתית והשלימה באה"ק ובירושלים ובביהמ"ק ועד לקה"ק.

שיחה ג'

שופטים ושוטרים

אלו שהכינו משקה המשמח יעלו ויכריזו ע"ד הפעולות וטובות ומהם יראו וכן יעשו רבים.

והתחלטה תכריע את כף המאזנים לכף זכות, ונבוא לגאולה בגוף בריא ונשמה בריאה כולל כל המחדמ"ם, וע"ז נעשה שלימות השכר, כהמשך "ושמר ה"א לך את הברית גו'".

וממשיכים בפ' "שופטים ושוטרים גו'" שיקויים בפשטות בגאולה, ("בכל שעריך" - בסנהדרין שחוזרין לטבריא ("טובה ראייתה") ומשם ללשכת הגזית בירושלים.

ובעבודת האדם: "שופטים" - השכל השופט איך יהיה הרגש במדות, ו"שוטרים" - הרצון המוציא זאת לפועל. ובאופן ד"תתן **לך**" שא"צ שאדם אחר יעזור לו בזה.

ועוד והוא העיקר, שזוכים בפועל לסנהדרין שבלשכת הגזית, ותומ"י ממש.

מנחה: כ"ק אדמו"ר שליט"א עלה לתורה לשלישי, ב"שים שלום" עודד כרגיל בשתי ידיו, אח"כ התיישב לומר פרק"א פרק רביעי.

שמתחיל מיום ראשון (שהיה הקב"ה "יחיד בעולמו", וממילא העבודה קלה), וע"י היגיעה בכל השבוע מגיע לש"ק - "מי שטרח בע"ש יאכל בשבת". [וכמו שהיו תנאים שכשמצאו חתיכה יפה ד"בשר שמן ויין ישן" שמרו אותה לש"ק. ועד"ז ברוחניות שצריך להכין ולשמור את ענייני עוה"ז, "בשר שמן ויין ישן", לגאולה שאז יהיו בשר שור הבר ולויתן ויין המשומר]. והן מלמעלמ"ט שמיד מתחילים בש"ק.

ועם זה צ"ל חיבור ב' הענינים: גם ענייני חול צ"ל ניכר ששייכים לש"ק, וגם בעסקי "שבת" עליו לדעת שהעיקר הוא "דירה בתחתונים". וכהענין ד"חלק אלוקה ממעל ממש", שגם בעוה"ז הגשמי, "ממש" לי' מישוש, ה"ה שייך למעלה - "ממעל", עבודה מלמעלמ"ט, ולאידך התלבשה נשמתו בגוף דווקא, "עפר אתה גו'", ועליו להעלותו למעלה.

וענין זה אפשר להסביר אפי' לטף, שרואה שגדל בגובהו מלמטלמ"ע דווקא, ועם זה אומר כל יום "מודה אני לפניך **מלך חי וקיים** שהחזרת בי נשמתי", שהקב"ה עצמו מתעסק בזה. וחיבור ב' הענינים: שאמתית "יש האמיתי" מתגלה דווקא ב"יש הנברא".

ונמצא שיש ג' עניינים ("החוט המשולש גו'"): מלמעלמ"ט ("אני לדודי", ע"ד תורה), מלמטלמ"ע ("דודי לי", ע"ד גמ"ח) וחיבור שניהם יחד. וצ"ל חשבון נפש בכל הג' עניינים המרומזים בפסוק: "אני", התחלה בדרגה נמוכה ביותר (שלכן לא נאמר "אנכי"), "לדודי" - עליה מלמטלמ"ע, ואח"כ "ודודי" (שנעלה יותר מ"לדודי" שלפניו), מלמעלמ"ט, וע"י חיבורם נעשה "לי" בנצחיות, "כל מקום שנאמר לי אינו זז לעולם".

והחשבון צ"ל חשבון צדק, כל' הכתוב "צדק צדק תרדוף", לא רק הליכה (אפי' לא הליכה גדולה), אלא רדיפה שיותר גם מריצה סתם, רדיפה "לפנים משורת הדין".

ועפ"ז יובן דבר פלא שמצינו בפרשת השבוע: על "והיה עקב תשמעון" פרש"י שקאי על "מצוות שאדם דש בעקביו". ותמוה: רש"י עינינו לפרש פשש"מ, ובפשטות משמעות עקב היא (כמו גבי "עקב אשר שמע אברהם גו'") שזהו שכר על העבודה, ולמה פרש"י אחרת?

והביאור: רש"י מדגיש שגם בענין ד"שכר מצוה מצוה" יש העבודה מלמטלמ"ע החל ממצוות ש"אדם דש בעקביו", ואח"כ עולה למעלה מעלה ומעלה את כל עניני העולם בהם עסק. וכידוע הפי' ב"ישקל בפלס הרים", שבכך מאזנים ככל שכף א' עולה יורדת הכף השניה. וכהמשל מהגבהת בנין, שדווקא ע"י הגבהת חלקו התחתון עולים **כל** החלקים עד ראשו. ועד"ז בנ"י שהם "ראש שבראשי", ומ"מ עלייתם דווקא ע"י "דירה בתחתונים".

ובבואנו מט"ר באב ש"מאן דמוסיף - יוסיף חיים על חייו", ומאז עברה שבת א' ורוב השבת השניה, הרי "אם משמרני ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין". ובפרט שהמנהג לאחל "כתיבה וחתימה טובה" החל מט"ו באב, הרי כ"א מישראל זוכה לכך, ובפרט ע"י מעלת הציבור - מציאות חדשה הכוללת צדיקים, בינונים (ע"י ואי"ז, קו האמת) גם אלו שהיו פעם במצב "שאין תחתון למטה הימנו".

וכפי' נשיא דורנו, שציבור ענינו אסיפת כל עשר כוחות הנפש, ועד"ז בציבור, שאי"ז עשר סוגים שונים, אלא מציאות אחת, וממילא "הן א-ל כביר לא ימאס", שמתקבלת התפילה, וכ"ש הבקשה ד"עד מתי". ובפרט בחודש אלול, ש"המלך בשדה... (וההוספה "ויכולין") ומראה פנים שוחקות לכולם", וודאי שתומ"י באה הגאולה. ובפרט ע"י ההוספה בלימוד הל' ביהב"ח, שאמר הקב"ה ליחזקאל שדווקא ע"י העסק בזה מהמהרים בנין ביהמ"ק.

ובפרט בבואנו מיום ההילולא דאאמו"ר, יום עלייתו מ"עפר אתה ואל עפר תשוב", ממקום מנוחתו בארץ הלזו הגשמית, ואדרבה - דווקא בחו"ל, ובמקום הגלות (אלא ששם היה מעט מנוחה בסוף). והקיצו ורננו גו' ללא גלגול מחילות, או שיהי' זה באופן דעונג שבת.

וע"י החשבון צדק במחדמ"מ, "בואו ונחשוב חשבונו של עולם", שכבר צריכה לבוא הגאולה, וממילא האדם משוחרר מלעסוק בכל הענינים ורק עוסק ב"תורה חדשה מאתי תצא".

ובעמדנו ב("עקבי") "עקבתא דעקבתא דמשיחא", וכבר "צותאנו הכפתורים", ונשארה רק תנועה א' מהקב"ה, שמעביר את בנ"י באופן בריא (עם כל הפי' שבזה) לא"י, לביהמ"ק ולקה"ק (עם לוחות ראשונות בשלימותם ובשבירתם (עבודת התשובה) ולחות אחרונות עם הארון), ותומ"י ממש.

שיחה ב'

נמצאים אנו במחשבה ודאגה מתמדת אודות הענין ד"עד מתי", דאף שכבר הושלמו כל הענינים, הרי **עדיין לא בא**...

וזאת, אף שהיתה הפצת המעיינות חוצה (המביאה את הגאולה) בשלימות, ופנימיות התורה (עכ"פ כללים שלה הכוללים "מה

*

יום ההילולא כ"ף מנחם אב

סקירה התועדויות ושיחות

א. בעשרים באב מדי שנה בשנה בין השנים תש"י – תנש"א הרבי התוועד או אמר שיחה (במוצאי היום, או בצהרי ש"ק). זהו ה"יומא דפגרא" היחידי בשנה שהי' כן.

ב. גם לפני שנת תש"י – ידוע על (עכ"פ) פעם אחת שהתוועד בכ"ף מנ"א, בשנת תש"ח. במכתב כ"ה מנ"א תש"ח כתב (אגרות-קודש ח"ב ע' שעא): "ולסיים בפטטיא דאורייתא במה שפי', בעת ההתועדות ביום היאצ"ט, את הנלפענ"ד רמזי משנה רפכ"ד דכלים – ע"פ דא"ח ואבוא בקצור נמרץ.". .

ג. לאחר כ"ב שבט – הנה בשנים תשמ"ח, תשמ"ט ותנש"א אמר שיחה. ומעניין לציין: בין חודש ניסן תש"נ – חודש ניסן תנש"א, כמעט ולא היו שיחות, פרט להתועדויות דש"ק והשיחות הקבועות. כך עברו כו"כ יומי-דפגרא ללא אמירת שיחה. אמנם כ"ף מנ"א, חל באותה שנה בש"ק, והתוועד כמדי שבת. יוצא אם-כן, שמדי שנה בשנה התוועד או אמר שיחה ביום זה.

ד. פעמיים אירע, שהתוועד פעמיים לרגל כ"ף מנ"א, שניהם כשחל בש"ק. האחת הייתה בשנת תש"מ, בה – נוסף על ההתועדות דש"ק – התוועד גם במוצאי שבת. והשני: בשנת תשד"מ, בה התוועד גם במוצאי יום א' כ"א מנ"א. בשנת תשמ"ט, אמר שתי שיחות: האחת אור לכ"ף מנ"א, והשנית מוצאי כ"ף מנ"א לילדי "גן ישראל".

יו"ל ע"י בית חב"ד סען אי מארן, צרפת - info@chabad77.org
לקבלת השביבים מידי שבוע, הצטרף לקבוצת וואטסאפ "איז מען באמת צוזאמען" (עבור אך ורק תורת כ"ק רבינו) למס' 770 60 613 336 +

ה. בכמה מהתועדויות כ"ק מנ"א, הורה אשר אלו ששימשו את אביו בעל ההילולא ונוכחים בהתועדות יאמרו "לחיים".

ו. בהתועדויות כ"ק מנ"א שחל בחול, ערך "הדרן" על מסכת. כן נהג גם בשני התאריכים הנוספים שהתוועד וחל בהם "יארצייט", ו' תשרי ויו"ד שבט. הרבנית הצדקנית נ"ע סיפרה פעם לר' שניאור זלמן גוראר' ע"ה, אשר בלילה לפני התועדות שבה נושא "הדרן", מתהלך הרבי אנה ואנה כל הלילה בחדרו הק' אשר בבית, ומכין את ה"הדרן" (ס' "בכל ביתי נאמן הוא" ע' 392).

ז. **בסיום התועדות כ"ק מנ"א תשי"א** אמר (שיחות קודש תשי"א ע' רפה): "א גוטן יום טוב ביז א צווייטע חסידישע התועדות, מען זאל אריינטאנצן אין דעם נייעם יאר, א כתיבה וחתימה טובה א שנה טובה ומתוקה אויף כלל ישראל און אויף אונז בכלל."

מאמרים

ח. בהתועדויות כ"ק מנ"א שחל בחול, ע"פ רוב לא אמר מאמר. ועד"ז בהתועדויות ו' תשרי שחל בחול.

ט. יוצא מן הכלל התועדות כ"ק מנ"א תשל"ז, בה אמר מאמר (כעין שיחה) ד"ה ועתה ישראל (הגי' בשנת תשמ"ח). כמו"כ מהתועדות כ"ק מנ"א תשכ"ח, נדפס בתו"מ מאמר כעין שיחה ד"ה והי' אם שמוע.

י. אמנם כשחל כ"ק מנ"א בש"ק, אמר מאמר במהלך ההתועדות, החל משנת תשט"ז. (לפנ"ז, בהתועדות ש"ק כ"ק מנ"א תשי"ג, לא אמר מאמר).

יא. בהתועדות ש"ק כ"ק מנ"א תשכ"ז אמר שני מאמרים – ד"ה והי' עקב (שהגי' בשנת תשמ"ז), וד"ה ועתה ישראל (שהגי' בשנת תשמ"ט).

[כמו"כ מהתועדות ש"ק כ"ק מנ"א תשכ"ג, נדפסו בתו"מ שני מאמרים, שניהם ד"ה ויענך וירעיבך ויאכילך (הב' – מה שהגי' בשנת תש"נ). ומהתועדות ש"ק כ"ק מנ"א תשכ"ו נדפס בתו"מ שנאמרו המאמרים ד"ה ואכלת ושבעת וד"ה ויענך וירעיבך ויאכילך.]

יב. משנת תשמ"ז ועד שנת תנש"א מדי שנה בשנה הגי' מאמר שנדפס ב"קונטרס כ"ק מנחם-אב." זהו מתאריכים הבודדים בשנה, שישנו קונטרס מכל אחד מהשנים שהגי' מאמרים בתדירות (תאריך הנוסף הוא ראש השנה).

יג. לכ"ק מנ"א תשמ"ז – הגי' את המאמר ד"ה והי' עקב דהתועדות ש"ק כ"ק מנ"א תשכ"ז. לכ"ק מנ"א תשמ"ח – הגי' את המאמר ד"ה ועתה ישראל דהתועדות כ"ק מנ"א תשל"ז. לכ"ק מנ"א תשמ"ט – הגי' את המאמר ד"ה ועתה ישראל דהתועדות ש"ק כ"ק מנ"א תשכ"ז. (מעניין לציין: בשיחת אור לכ"ק מנ"א אותה שנה, קישר בין הפסוק "ועתה ישראל מה ה"א גו'" (שהוא הד"ה הנ"ל) למלאת "מה" שנים לכ"ק מנ"א ה'תש"ד.] לכ"ק מנ"א תש"נ – הגי' את המאמר ד"ה ויענך דהתועדות ש"ק כ"ק מנ"א תשכ"ג. (מעניין לציין: בפתח-דבר נכתב לכתחילה: "לקראת יום כ"ק מנחם-אב . . הננו מוציאים לאור את המאמר ד"ה ויענך וירעיבך גו'". כאשר הוכנס להגהה, הוסיף: "ויענך וירעיבך ויאכילך גו..."' (מפי הרב יואל כהן – קובץ "תורת רבינו והוצאתה לאור" שי"ל ע"י "ועד תלמידי התמימים" ע' 30). לכ"ק מנ"א תנש"א – הגי' את המאמר ד"ה ועתה ישראל דהתועדות ש"פ עקב תשכ"ח.

ילדי "גן ישראל"

יד. לרגל כ"ק מנ"א היו מגיעים ילדי מחנה קייץ "גן ישראל". הרבי העניק להם יחס מיוחד, הן כשהשתתפו בתפילות שהתפלל לפני העמוד, והן בהתועדות, שהזכירם והורה להם לאמר "לחיים" ולנגן ניגון.

טו. במהלך התועדויות כ"ק מנ"א דשנים תשל"ז, תשל"ח, ותשל"ט הורה שיאמרו את הי"ב פסוקים ומאמרי חז"ל.

טז. מוצאי כ"ק מנ"א תשמ"ט לאחר תפלות מנחה-מעריב, לפני שעמד להתחיל בשיחה, הורה הרבי שיכינו מיקרופון נוסף להמתרגם את השיחות עבור הילדים. ובכך הודיע ע"ד קיום "ראלי" בהפתעה.

במוצאי כ"ק מנ"א תנש"א לאחר תפלות מנחה-מעריב, בשעת אמירת השיחה שנכחו בה גם ילדי "גן ישראל", הי' ניכר שאמירת השיחה היא באיטיות כדי שגם הילדים יבינו.

יז. בכ"ק מנ"א תשנ"ב – בתקופה שלא יצא אל הקהל, מיום המר כ"ז אד"ר ועד יום ב' דר"ה (פרט לליל ב' דחה"ש שיצא להחוזרים מ"תהלוכה") – הגיעו ילדי "גן ישראל" ונערך עבורם "ראלי" ב 770- ,וזכו, שבשעת מעשה צפה באמצעות מסך במעמד, משך כשעה ו 45- דקות.

יח. בש"ק כ"ק מנ"א תשנ"ג לאחר תפלת מנחה, עברו על-פנין הק' ילדי "גן ישראל" ב"יחידות" ע"פ חדרו הק'. סדר זה התחיל החל מחורף אותה שנה ומאז כו"כ פעמים, אך הייתה זו הפעם הראשונה בה קיבל ל"יחידות" בעיצומו של ש"ק. (אח"כ גם בש"ק א' דחוהמ"ס תשנ"ד עברו ילדים על-פני קדשו ל"יחידות).

צדקה

יט. בהתועדות כ"ק מנ"א תשכ"ד ייסד "קרן לוי יצחק", ש"מטרתו לעזור בהלואות במיוחד למוסדות חנוך עטה"ק ולמלמדי לימודי קודש" (ס' המנהגים ע' 100 בהערה). בסיום התוועדויות כ"ק מנ"א נערכה "מגבית" לקרן זו.

כף. ב"לקוטי שיחות" השבועי הסמוך לכ"ק מנ"א, הופיעה מדי שנה הקדשה לזכרון הררלי"צ ז"ל. הרבי שילם עבור ההקדשה בצ'ק בחתי"ק או בכסף מזומן (וכן בנוגע לו' תשרי, כ"ב שבט, וי"ג אייר.)

כא. אור לכ"ק מנ"א תשמ"ח לאחר תפלת מעריב, חילק שטר של דולר לכאו"א. באותה תקופה (תשמ"ח-תשמ"ט) כבר חילק דולרים בקביעות לאחר אמירת שיחה, אמנם חלוקות בהמשך לתפלת מעריב שלא בהמשך לשיחה, החלו מאוחר יותר (החל מחורף תש"נ). חלוקה זו, אם-כן, הייתה שלא ע"ד הרגיל. לאחר תפלת מנחה ערב כ"ק מנ"א תנש"א חילק כ"ק אדמו"ר שני שטרות של דולר לכאו"א. הי' זה נדיר לפי-ערך, שכן בד"כ התקיימו חלוקות אלו לאחר תפלת מעריב. (כמו"כ חילק שטר של דולר לכאו"א לאחר תפלת מעריב אור לכ"ק מנ"א, ושתי שטרות של דולר לאחר תפלות מנחה מעריב ואמירת השיחה מוצאי כ"ק מנ"א.]

כב. החל משנת תשמ"ה, מזמן לזמן הורה כ"ק אדמו"ר לשלוח המחאה אל השלוחים ברחבי תבל מקופת "מחנה ישראל." בין

פעמים אלו: כ"ף מנ"א תשמ"ט – המחאה ע"ס 100 דולר. כ"ף מנ"א תנש"א – המחאה ע"ס 1048 דולר. (רשימת הרב שלום ישראל שי' חדקוב.–) " תחיינו" גליון 6 ע' 59.

ענינים נוספים

כג. אחת מגולות-הכותרת של מאורעות כ"ף מנ"א היא ללא-ספק התפילות – כ"ק אדמו"ר התפלל את כל שלשת התפילות לפני העמוד.

כד. ביום כ"ף מנ"א, או בימים הסמוכים, נסע כ"ק אדמו"ר אל האהל. במכתב כ"א מנ"א תשי"א מציין כ"ק אדמו"ר (אגרות-קודש ח"ד ע' תיט): "נעכטן, צוליבן יארצייט נאך מיין פאטער ז"ל, בין איך געווען אויפן אהל פון כ"ק מו"ח אדמו"ר, און האב מזכיר געווען אייך און אייערע בני בית להמצטרך להם."

כה. בהתוועדות ש"ק כ"ף מנ"א תש"מ (והמשכו בהתוועדות דמוצש"ק כ"ף מנ"א) ייסד כ"ק אדמו"ר את הענין ד"כולל תפארת זקנים לוי יצחק" ו"חכמות נשים". כ"ק אדמו"ר הודיע אשר ישתתף בממון מ"קרן לוי יצחק" בייסוד הכוללים: אלו שיתנו את השם "תפארת זקנים– " בח"י שקלים, ואלו שיתנו את השם "תפארת זקנים לוי יצחק" – במאה שקלים. כ"ק אדמו"ר הגי' את הדברים (בתור "ליקוט") לקראת כ"ף מנ"א תשד"מ, ונדפס בהוספות ללקו"ש חכ"ט (ע' 263 ואילך.)

כו. בהתוועדות ש"ק כ"ף מנ"א תשמ"ג הזכיר כ"ק אדמו"ר את השלוחים (בקשר עם "כינוס השלוחים" המתקיים באה"ק בכ"ף מנ"א, ומדי שנה שלח כ"ק אדמו"ר מכתב בקשר לכינוס), והתבטא: "מן הראוי להזכיר גם אודות שאר השלוחים שנמצאים בחוץ לארץ, בכל רחבי העולם, ובפרט שהגיעו לכאן – לקראת יום ההילולא – שלוחים רבים, יותר ממה (.שציפו מראש"...) התועדויות תשמ"ג ח"ד ע' 1907. ביום כ"ד מנ"א תשל"ד לאחר תפלת מנחה, נכנסו בהוראת כ"ק אדמו"ר ל"גן עדן התחתון" הרב גרשון מענדל ע"ה גרליק, בנו (הרב) לוי יצחק שי', והרב ניסן פינסון ע"ה. כ"ק אדמו"ר נתן להם קנקני משקה וממון, ואמר בחיוך רחב מאד: "**א יישר כח פארן קומען אויפן יארצייט**" . "התמים" חוברת כח ע' 75.

כז. בכמה מענות-קודש, ציין כ"ק אדמו"ר את אפס-הפנאי ביום כ"ף מנ"א. במענה לאחד שביקש להכנס ל"יחידות" ביום כ"ף מנ"א, כתב: "בקשר ליום היאצ"ט של אאמו"ר אין הזמ"ג כלל לקבלת אנשים – ואתם רב הסליחה. ואזכירם עה"צ לתוכן כתבם ויה"ר שיבש"ט בכלל ובפרט(((.".מצילום כתי"ק – תשורה גארדאן ו' אלול תשס"ז)ע' 24. במענה להנהלת "צעירי אגודת חב"ד" שביקשו שיבקר כ"ק אדמו"ר את "ספריית לוי יצחק" ביום כ"ף מנ"א, כתב: "(יום ההילולא כ' מנ"א אינו זמן לביקורים כלל״). מצילום כתי"ק – "תחיינו" גליון 7 ע' 12.

כח. במכתב כ"א מנ"א תש"ל אל מרת שיינא זלדה מישקובסקי-שניאורסאהן, בת-דודו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, פותח (אגרות-קודש חכ"ו ע' תנד): "זה מזמן קבלתי מכתבה, ומטעמים מובנים הי' קשה לענות עליו, שהרי קשה למצוא האותיות המתאימות והענינים המתאימים. אבל למחרת היארצייט של אאמו"ר ז"ל ובקשר עם המחשבות דיום היא"צ, הרי הזמן והרגש מוכשרים יותר למענה על מכתבה ולהביע אי-איזו מחשבות בהמשך ליום האתמול.". .

ניגונים

כט. בתפלת שחרית ש"ק כ"ף מנ"א תשכ"ג, בתפלת "א-ל אדון", כאשר הגיע לתיבות "פאר וכבוד" החל לנגן התיבות בניגון "שאמיל" (עד סיום הפיסקא, וניגן עד קרוב לסיום תנועת הניגון.)

ל. ביום ב' כ"ף מנ"א תשכ" ט לאחר פתיחת הארון, בעת אמירת "בריך שמי'", התחיל לנגן "אנא עבדא.". כמו"כ כשחל בש"ק – בש"ק כ"ף מנ"א תשמ"ג בתפלת שחרית סימן בידו הק' לנגן "אנא עבדא"; ובש"ק כ"ף מנ"א תשד"מ בתפלת שחרית התחיל לנגן "אנא עבדא", ובתפלת מנחה התחיל לנגן "אנא עבדא" כאשר הס"ת בידיו הק'.

לא. בתקופה שמאז התועדות יום ב' דחה"ש תשל"ט ועד התוועדות יום ב' דר"ה תשמ"ו, לא עמד ממקומו במהלך ההתוועדות לעודד השירה. עם זאת, מחזה דומה אירע בסיום ההתוועדות כ"ף מנ"א תשמ"ב, שכאשר עמד ממקומו לחזור לחדרו הק', נשאר ועמד ועודד חזק במחיאת כפיו הק' משך כחצי דקה את הניגון "וי וואנט משיח נאו."

לב. בהתוועדות ש"ק כ"ף מנ"א תשמ"ז (לאחר שיחה א) וש"ק כ"ף מנ"א תש"נ (לאחר חלוקת המשקה) עמד ממקומו הק' והתחיל לנגן ניגון הררלי"צ ז"ל.

לג. בבוקר ש"ק כ"ף מנ"א תשנ"ג, כעבור כמה דקות מהזמן הקבוע לתפלת שחרית בשעה 10.00 , החל המנין המרכזי בתפלה. בשעה 10.55 נתקבלה הודעה שכ"ק אדמו"ר נכנס ברגעים אלו לחדר המיוחד לתפילות. לאחר חזרת הש"ץ, המתינו כל הקהל כארבעים דקות, ובמשך זמן זה התפלל כ"ק אדמו"ר. במשך ההמתנה שרו ילדי "גן ישראל" ניגוני קעמפ. מספר ר׳ פתחי׳ שי' קארף, שראה בשעת מעשה (באמצעות שקופיות Rebbe, Oy Rebbe, We " Need שהחזיק) שכאשר הילדים שרו דפק כ"ק אדמו"ר בכף ידו הק' השמאלית פשוטה, על גבי…You", הסידור, לקול קצב הניגון . . .

לקוטי שיחות

במשך השנים יצאו לאור כמה פעמים ליקוטים לתאריך עשרים באב: א. תש"ל – לקו"ש ח"ט ע' 86 ואילך. ב. תשל"א – לקו"ש ח"ט ע' 91 ואילך. ג. תשל"ג (יחד עם פ' עקב) – לקו"ש חי"ד ע' 30 ואילך. ד. תש"מ – לקו"ש חי"ט ע' 129 ואילך.

שיחות מוגהות

במשך השנים הגי' כמה פעמים חלקים מהתוועדויות כ"ף מנ"א:

ה. התוועדות כ"ף מנ"א תש"י הוגהה בשעתו, וחלקים ממנה נדפסו בכ"מ בהוספות ללקו"ש. השיחה בשלימותה נדפסה בשיחות קודש תש"י ע' ע ואילך.

ו. חלקים משיחת כ"ף מנ"א תשי"א הוגהו, ונדפסו בכ"מ בלקו"ש (ח"ד ע' 1336 ואילך; ע' 1103 ואילך; ח"ב ע' 393 ואילך.)

ז. קטעים קצרים משיחת ש"פ עקב, כ"ף מנ"א תשי"ג הוגהו בשביל הדפסתם ב"בטאון חב"ד" גליון ג.

ח. חלק משיחת כ"ף מנ"א תשט"ו – לקו"ש ח"ב ע' 617 ואילך.

פנינים מהתוועדויות כ׳ מנ״א

כ׳ מנ״א תשי״א: שיחה יומית של היום זייער געשמאק לשמוע הרבי מספר שני סיפורי הגמרא הידועים אודות רבי עקיבא ונחום איש גם

זו עם החילוק ביניהם בהתוועדות כ׳ מנ״א תשי״א! שמעו ותחי נפשכם!

כ׳ מנ״א תשי״ט: בדיני גט [שבחמישי דפ' כי תצא] מצינו ב' קצוות 1) לדעת ב"ש, וי"א שהלכה כב"ש, אפי' "הקדיחה תבשילו" אסור לגרשה (אא"כ מצא בה ערות דבר), ואף לדעת ב"ה שמותר לגרשה אם הקדיחה תבשילו מוסיפים שבפועל "לא ימהר לגרשה" [ומובן ההשתדלות לקיום הנישואין, כדי שהברכה בנישואיהם ("בני עדי עד") לא תהי' לבטלה וכו']. 2) אם גירשה בפועל - "מה שעבד - עבד" ואין עליו שום מצוה להחזיר אותה וכו'. **וההוראה: 1) כאשר א' התחיל בהשג"פ שליחות מסויימת בהפצת היהדות, ויש לו קשיים בזה, והעבודה "לא מצא חן בעיניו", ו"הקדיחה תבשילו" - הוא לא מצליח וכו' -"אסור לגרשה" - אסור לעזוב את השליחות! ועכ"פ "לא ימהר לגרשה", כי בכחו, אם ישתדל באמת, להתגבר על הקשיים, ויתברר לו שהם רק נסיונות ובאמת אין בהם ממש. 2) אם בפועל כן הי' "גירושין", הנה "מה שעבד - עבד", הגירושין הם בתוקף, ובמילא חייב ["להנשא שנית":] להמשיך בשליחות חדשה ולנצל בה את כל כחותיו, ועי"ז מתכפר גם על מה שמעל בשליחותו הראשונה.**

כ׳ מנ״א תשכ״ט: 25 שנה להסתלקות כ״ק הרה״ק הרלוי״צ - והרבי דיבר בעניני כ״ה במאמר בשבת שלפני כ אב. וגם בסיום ההתוועדות של כ אב אמר ביאור בענין כה לחי. / שיחה נפלאה הידועה אודות קרבן העצים שהובא בעשרים באב באם זה משפחת דוד או יואב שבאמת כולם אותה משפחה בעצם **והוראה הנפלאה שרואה יהודי שברוחניות יכול להתקרב לאלקות אבל חסר לו האש על זה ועל כ״א לעזור בזה!** שמעו ותחי נפשכם!

כ׳ מנ״א תשל״ד: שיחה נפלאה מאוד כדאי לשמוע פשוט לדעת מה שתשיב על הפליאה **מה פתאום לבדוק תפילין ומזוזות כל שנה** הרי לכאורה זה היפך הכתוב הגמרא ובהלכה שמזוזת הציבור אחת ליובל ומזוזת היחיד שני פעמים בשמיטה ותפילין בכלל יכול להתפלל עם התפילין של העלטער זיידע!! זייער געשמאק! שמעו ותחי נפשכם

https://ashreinu.page.link/tMyN

"מ'האט דאך געדארפט אין מבצע מזוזה בנוגע בודק זיין מזוזות. און עד"ז אויכעט בנוגע צו תפילין. איז געווארען זעלבסטפארשטענדלעך א גוטנצער טומל דערפון, היתכן - היפך השלחן ערוך, היפך הגמרא, היפך המכילתא, ולמרבית התמיה, האב איך ניט געהערט פון קיין איין און איינציגען ער זאל עפעס אפ-ענטפערן אף דעם. מ'קומט צו לויפען מיט א שבירת לב, אז מ'איז געקומען צוגיין מיט'ן גאנצע'ן שטורעם אז מ'זאל אנקלאפען מזוזות - האט מען גע'פועל'ט, אז מ'האט געזאגט בדיקת מזוזות, בדיקת תפילין, איז דער האט ארויסגענומען א משנה ברורה, און דער האט ארויסגענומען א שלחן ערוך, און דער האט געבראכט א מכילתא, און דער האט געבראכט א קיצור שלחן ערוך וכו' אז ס'שטייט בפירוש: מזוזת הרבים - א' ביובל שנים; און מזוזת היחיד איז גענוג צוויי מאל אין א שמיטה...

כ מנ״א תשל״ו: אודות שמירת המזוזה שזה בפירוש מה שכתוב בתורה דלא כאילו שצועקים על הנאמר ואותו דבר בנוגע למשיח שיהי׳ בשר ודם ויודעים מאיזה משפחה יגיע וכו׳ שמעו ותחי נפשכם!

כ מנ״א ה׳תנש״א: לימוד אודות המסירות נפש של בעל ההילולא!

כ״א מנ״א

כ״א מנ״א תשד״מ: תשמעו בטייפ קטע מהתוועדות הלילה ! זיץ א איד אין חודש מנחם אב און ווארט אויף אלול...

http://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/553980/jewish/21-Menachem-Av-5744-Sicha-5.htm

כ״א מנ״א תשמ״ט: שני קטעים משיחת לילדי מחנה קיץ מונטריאל.

ויש להאריך בכל הנ"ל ובטח החברים יוסיפו לתועלת הרבים.

א גוט שבת,

כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה,

יוסף י. עמאר